

EUROOPA LIIT

EUROOPA PARLAMENT

NÕUKOGU

Brüssel, 6. juuli 2016
(OR. en)

2015/0096 (COD)

PE-CONS 14/16

PECHE 131
CODEC 411

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, milles käsitletakse
Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise
mitmeaastast kava ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus
(EÜ) nr 302/2009

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
MÄÄRUS (EL) 2016/...,**

...,

milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 302/2009

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt²

¹ ELT C 383, 17.11.2015, lk 100.

² Euroopa Parlamendi 23. juuni 2016. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu ... otsus.

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühise kalanduspoliitika eesmärk on vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 1380/2013¹ tagada vee-elusressursside kasutamine säästvates majandus-, keskkonna- ja sotsiaalsetes tingimustes.
- (2) Liit on rahvusvahelise Atlandi tuunikala kaitse konventsiooni² (edaspidi „konventsioon“) osaline.
- (3) Konventsiooniga loodud Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon (ICCAT) võttis 2006. aastal oma 15. erikoosolekul vastu soovitus 06-05 kehtestada Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava (edaspidi „taastamiskava“), mis lõpeb 2022. aastal. Kõnealune soovitus jõustus 13. juunil 2007.
- (4) Taastamiskavas võetakse arvesse eri tüüpi püügivahendite ja püügitehnikate eripära. Taastamiskava rakendamisel peaksid liit ja liikmesriigid püüdma edendada rannapüüki ning selliste püügivahendite ja -tehnikate kasutamist, mis on selektiivsed ja mõjutavad keskkonda vähem, sealhulgas traditsioonilises ja väikesemahulises kalapüügis kasutatavaid püügivahendeid ja -tehnikaid, toetades seeläbi rahuldava elatustaseme saavutamist kohalikus majanduses.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

² Rahvusvaheline Atlandi tuunikala kaitse konventsioon (EÜT L 162, 18.6.1986, lk 34).

- (5) ICCATi soovitus 06-05 rakendati liidu õiguses nõukogu määrusega (EÜ) nr 1559/2007¹.
- (6) ICCAT võttis 2008. aastal oma 16. erikoosolekul vastu soovituse 08-05, millega muudeti soovitust 06-05. Hariliku tuuni varude taastamiseks nähti soovituses 08-05 ette lubatud kogupüügi järkjärguline vähendamine aastatel 2007–2011, püügipiirangud teatavates piirkondades ja teatavatel ajavahemikel, hariliku tuuni uus alammõõt, sportlikku ja harrastuskalapüüki ning kalakasvatuse võimsust ja püügivõimsust käsitlevad meetmed, samuti tõhustati ICCATi rahvusvahelist ühisinspekteerimise kava.
- (7) ICCATi soovitus 08-05 rakendati liidu õiguses nõukogu määrusega (EÜ) nr 302/2009².
- (8) ICCAT võttis 2010. aastal oma 17. erikoosolekul vastu soovituse 10-04, millega muudeti soovitust 08-05. Hariliku tuuni varu taastamiseks nähti soovitusel 10-04 ette veelgi vähendada lubatud kogupüüki ja püügivõimsust ning tugevdada kontrollimeetmeid, eriti neid, mis käsitlevad kala üleviimist ja sumpadesse paigutamist. Samuti sätestati selles ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee 2012. aasta täiendavad soovitused kudemiskohtade väljaselgitamise ja kaitsealade loomise kohta.

¹ Nõukogu 17. detsembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1559/2007, millega kehtestatakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava ja millega muudetakse määrust (EÜ) nr 520/2007 (ELT L 340, 22.12.2007, lk 8).

² Nõukogu 6. aprilli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 302/2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 43/2009 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1559/2007 (ELT L 96, 15.4.2009, lk 1).

- (9) Selleks et rakendada soovitus 10-04 kohaseid läbivaadatud rahvusvahelisi kaitsemeetmeid liidu õiguses, muudeti määrust (EÜ) nr 302/2009 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 500/2012¹.
- (10) ICCAT võttis 2012. aastal oma 18. erikoosolekul vastu soovitus 12-03, millega muudeti soovitus 10-04. Selleks et suurendada taastamiskava tõhusust, kehtestati soovitus 12-03 tehnilised meetmed, mis käsitlevad elusa hariliku tuuni üleviimist ja sumpadesse paigutamist, uusi püügiaruannete nõudeid, ICCATi piirkondliku vaatlusprogrammi rakendamist ja püügihooegade muutmist. Peale selle tugevdati ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee rolli hariliku tuuni varude hindamisel.
- (11) ICCAT võttis 2013. aastal oma 23. korralisel koosolekul vastu soovitus 13-07, millega muudeti soovitus 12-03, tehes püügihooegades väikesi muudatusi, mis ei mõjuta liidu laevastikku. Seejärel võeti vastu ka soovitus 13-08, millega täiendati taastamiskava. Soovitus 13-08 sätestati ühtne kord stereoskoopilise kaamera süsteemide kasutamiseks, eesmärgiga teha kindlaks hariliku tuuni hinnanguline kogus sumpadesse paigutamise ajal, ning kehtestati paindlik alguskuupäev söödaga õngelaevade ja landipüügilaevade püügihooajale Atlandi ookeani idaosas.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2012. aasta määrus (EL) nr 500/2012, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 302/2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava (ELT L 157, 16.6.2012, lk 1).

- (12) Selleks et rakendada liidu õiguses olulisi meetmeid, nagu soovitude 12-03 ja 13-08 kohaseid meetmeid püügihooaegade kohta, muudeti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 544/2014¹ täiendavalt määrust (EÜ) nr 302/2009.
- (13) ICCAT võttis 2014. aastal oma 19. erikoosolekul vastu soovitus 14-04, millega muudeti soovitus 13-07 ja tunnistati kehtetuks soovitus 13-08. Samal ajal kui mõned olemasolevad kontrollisätted muudeti otstarbekamaks, täpsustati sumpadesse paigutamise ajal stereoskoopilise kaamera kasutamise korda ning lisati taastamiskavasse konkreetsed meetmed seoses kalade vabaks laskmise ja surnud kalade käitlemisega.
- (14) Soovitus 14-04 on liidu jaoks siduv.
- (15) Kõik taastamiskava muudatused, mis ICCAT on vastu võtnud aastatel 2012, 2013 ja 2014 ning mida ei ole veel rakendatud, tuleks rakendada liidu õiguses. Kuna kõnealune rakendamine käsitleb taastamiskava, mille eesmärgid ja meetmed on kindlaks määranud ICCAT, ei hõlma käesolev määrus määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 9 ja 10 kohaste mitmeaastaste kavade kogu sisu.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 544/2014, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 302/2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava (ELT L 163, 29.5.2014, lk 7).

- (16) Määrusega (EL) nr 1380/2013 kehtestati kalavarude kaitseks alammõõdu mõiste. Järjepidevuse tagamiseks tuleks ICCATi alammõõdu mõiste üle võtta liidu õigusesse kui kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõd. Seega tuleks komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2015/98¹ viidatud hariliku tuuni alammõõde käsitada käesolevas määruses viidetena kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõtudele.
- (17) Selleks et tagada käesoleva määruse sätete ühetaolised rakendamistingimused seoses kalade üleviimise ja sumpadesse paigutamisega ning mõrra ja laevaga seotud tegevuse registreerimise ja sellest teatamisega, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011².
- (18) Määruse (EÜ) nr 302/2009 teatavad sätted on aegunud, kuna need on juba hõlmatud muude liidu õigusaktidega. Muid sätteid tuleks ajakohastada, et võtta arvesse muudatusi õigusaktides, eelkõige neid, mis tulenevad määruse (EL) nr 1380/2013 vastuvõtmisest.

¹ Komisjoni 18. novembri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/98, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 2 osutatud liidu rahvusvaheliste kohustuste kohaldamist vastavalt rahvusvahelisele Atlandi tuunikala kaitse konventsioonile ja Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioonile (ELT L 16, 23.1.2015, lk 23).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (19) Eelkõige on nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009¹ kehtestatud liidu kontrolli-, seire- ja jõustamissüsteem, kasutades globaalset ja integreeritud lähenemisviisi, et tagada ühise kalanduspoliitika kõigi eeskirjade järgimine, ning komisjoni rakendusmäärusega (EL) nr 404/2011² on kehtestatud määruse (EÜ) nr 1224/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad. Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1005/2008³ on kehtestatud ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks. Nimetatud õigusaktid hõlmavad nüüd mõningaid määruses (EÜ) nr 302/2009 käsitletud küsimusi, eriti selle artiklis 33 sätestatud jõustamismeetmeid ja VIII lisas käsitletud laevaseiresüsteemi (VMS) edastust. Seetõttu ei ole vaja neid sätteid käesolevasse määrusesse lisada.
- (20) Vastavalt rakendusmäärusele (EL) nr 404/2011 kohaldatakse ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee poolt vastu võetud ümberarvestustegureid töödeldud hariliku tuuni ekvivalentse ligikaudse massi arvutamiseks, sealhulgas käesoleva määruse kohaldamisel.

¹ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

² Komisjoni 8. aprilli 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 404/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 (millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 112, 30.4.2011, lk 1).

³ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1936/2001 ja (EÜ) nr 601/2004 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 1093/94 ja (EÜ) nr 1447/1999 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 1).

- (21) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklile 95 on lisaks vastu võetud komisjoni rakendusotsus 2014/156/EL¹. Muu hulgas on kõnealuse rakendusotsusega kehtestatud sihtkriteeriumid ja eesmärgid hariliku tuuni püügi kontrollimiseks Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres.
- (22) ICCATi soovitusena 06-07 loodi proovivõtuprogramm hariliku tuuni kalakasvandustes kasvatamisel kalakoguse hindamiseks suuruse kaupa. Nimetatud säte rakendati määruse (EÜ) nr 302/2009 artikliga 10. Käesoleva määrusega ei ole vaja eraldi ette näha proovivõtuprogrammi, sest kõnealuse programmi vajadused on praeguseks täielikult kaetud programmidega, mis loodi käesoleva määrusega rakendatava soovitusena 14-04 punktis 83.
- (23) Selguse, lihtsustamise ja õigluskindluse huvides tuleks määrus (EÜ) nr 302/2009 seega kehtetuks tunnistada.

¹ Komisjoni 19. märtsi 2014. aasta rakendusotsus 2014/156/EL, millega kehtestatakse kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm seoses hariliku tuuni püügiga Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres, mõõkkala püügiga Vahemeres ning sardiini- ja anšoovise püügiga Aadria mere põhjaosas (ELT L 85, 21.3.2014, lk 15).

- (24) Et liit saaks täita oma konventsioonikohaseid rahvusvahelisi kohustusi, on delegeeritud määrusega (EL) 2015/98 nähtud ette erandid hariliku tuuni lossimiskohustusest, mis on sätestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15. Delegeeritud määrusega (EL) 2015/98 rakendatakse ICCATi soovitus 13-07 teatavaid sätteid, millega kehtestatakse laevade ja mõrdade suhtes, millega püütakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni, teatavatel juhtudel hariliku tuuni tagasi heitmise ja vabaks laskmise kohustus. Seepärast ei ole käesolevas määruses vaja käsitleda selliseid tagasi heitmise ja vabaks laskmise kohustusi ning seetõttu ei piira see delegeeritud määruse (EL) 2015/98 vastavate sätete kohaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I peatükk

Üldsätted

Artikkel 1

Reguleerimise ja kohaldamisala

1. Käesoleva määrusega nähakse ette üldnormid artikli 3 punktis 1 määratletud taastamiskava kohaldamiseks liidus.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni (*Thunnus thynnus*) varude suhtes.

Artikkel 2

Eesmärk

Kooskõlas artikli 3 punktis 1 määratletud taastamiskavaga on käesoleva määruse eesmärk saavutada vähemalt 60 % tõenäosusega maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastav hariliku tuuni biomass 2022. aastaks.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määrukses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „taastamiskava“ – hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava, mida kohaldatakse 2007. aastast 2022. aastani ja mis põhineb ICCATi soovitusel;

- 2) „kalalaev“ – liikurlaev, mida kasutatakse või mis on ette nähtud hariliku tuuni varude ärieesmärgil kasutamiseks, sealhulgas kalapüügilaevad, kalatöötlemislaevad, tugilaevad, puksiirid, ümberlaadimislaevad, tuunitoodete transportimiseks seadmestatud transpordilaevad ja abilaevad, välja arvatud konteinerlaevad;
- 3) „kalapüügilaev“ – laev, mida kasutatakse hariliku tuuni varude töönduspüügiks;
- 4) „kalatöötlemislaev“ – laev, mille pardal läbivad kalatooted enne pakendamist ühe või mitu järgmistest toimingutest: fileerimine või viilutamine, külmutamine ja/või töötlemine;
- 5) „abilaev“ – laev, mida kasutatakse surnud (töötlemata) hariliku tuuni transpordiks veo- või kasvatamissumbast, seinnoodast või mõrrast määratud sadamasse ja/või kalatöötlemislaevale;
- 6) „puksiir“ – laev, mida kasutatakse sumpade vedamiseks;
- 7) „tugilaev“ – muu laev, millele on osutatud punktis 2;
- 8) „aktiivne püük“ – märgib kalapüügilaeva ja mõrraga seoses asjaolu, et sellega püütakse asjaomasel püügihooajal harilikku tuuni sihtliigina;
- 9) „ühine püügioperatsioon“ – kahte või enamat seinnoodalaeva hõlmav toiming, mille käigus ühe seinnoodalaeva püütud saak loetakse ühe või mitme teise seinnoodalaeva saagi hulka kuuluvaks vastavalt jaotamissüsteemile;

- 10) „üleviimistoimingud“ –
- i) elusa hariliku tuuni üleviimine kalapüügilaeva võrgust veosump;
 - ii) elusa hariliku tuuni üleviimine ühest veosumbast teise;
 - iii) hariliku tuuniga sumba üleviimine ühelt puksiirilt teisele;
 - iv) elusa hariliku tuuni üleviimine ühest kalakasvandusest teise;
 - v) elusa hariliku tuuni üleviimine mõrrast veosump;
- 11) „kontrollüleviimine“ – täiendav üleviimine, mida tehakse kalapüügiga/kalakasvatusega tegeleva ettevõtja või kontrolliasutuste taotluse korral, et kontrollida üleviidavate kalade arvu;
- 12) „mõrd“ – põhja kinnitatud püügivahend, millel on tavaliselt võrksein, mis juhib hariliku tuuni mõrra suletud osasse või osadesse, kus neid hoitakse enne saagi kogumist;
- 13) „sumpadesse paigutamine“ – elusa hariliku tuuni üleviimine veosumbast või mõrrast kasvatamissumpadesse;
- 14) „kasvatamine“ – hariliku tuuni paigutamine kalakasvandustes sumpadesse ning nende järgnev söötmine nuumamise ja üldise biomassi suurendamise eesmärgil;
- 15) „kalakasvandus“ – rajatis, mida kasutatakse mõrdade ja/või seinnoodalaevadega püütud hariliku tuuni kasvatamiseks;
- 16) „saagi kogumine“ – hariliku tuuni tapmine kalakasvanduses või mõrras;

- 17) „ümberlaadimine“ – kalalaeval olevate kalade laadimine või osaline laadimine teisele kalalaevale. Surnud hariliku tuuni laadimist seinnoodast või puksiirilt abilaevale ei käsitata ümberlaadimisena;
- 18) „sportlik kalapüük“ – mittekutseline kalapüük, milles osalejad kuuluvad riiklikku spordiorganisatsiooni või omavad siseriiklikku sportliku kalapüügi luba;
- 19) „harrastuskalapüük“ – mittekutseline kalapüük, milles osalejad ei kuulu riiklikku spordiorganisatsiooni ega oma siseriiklikku sportliku kalapüügi luba;
- 20) „stereoskoopiline kaamera“ – kahe või enama läätsuga seade, millel on iga lääts jaoks eraldi pildiaundur või filmikaader, mis võimaldab saada kolmemõõtmelisi kujutisi;
- 21) „kontrollkaamerad“ – stereoskoopilised kaamerad ja/või harilikud videokaamerad käesolevas määruses sätestatud kontrolli tegemiseks;
- 22) „hariliku tuuni püügi dokument“ või „hariliku tuuni püügi elektrooniline dokument“ – hariliku tuuni kohta koostatav hariliku tuuni püügi dokument. Asjakohasel juhul asendatakse viide hariliku tuuni püügi dokumendile viitega hariliku tuuni püügi elektroonilisele dokumendile;
- 23) „vastutav liikmesriik“ – lipuliikmesriik või liikmesriik, kelle jurisdiktsioonis on mõrd või kalakasvandus, või kui mõrd või kalakasvandus asuvad avameres, siis liikmesriik, kus on mõrra või kalakasvanduse käitaja asukoht;

- 24) „II ülesanne“ – ICCATi juhendis „Field manual for statistics and sampling Atlantic tunas and tuna-like fish” (Atlandi ookeani tuuni ja tuunilaadsete liikide statistika ja proovivõtmise käsiraamat (kolmas väljaanne, ICCAT, 1990)) määratletud II ülesanne;
- 25) „konventsiooniosalised“ – konventsiooniosalised ja koostööd tegevad kolmandad riigid, kalastus- ja muud organisatsioonid;
- 26) „konventsiooniala“ – konventsiooni artiklis 1 sätestatud geograafiline piirkond, kus kohaldatakse ICCATi meetmeid.

Artikkel 4

Laevade pikkus

Käesolevas määruses osutatud laevade pikkusi tuleb mõista kogupikkusena.

II peatükk

Majandamismeetmed

Artikkel 5

Majandamismeetmetega seotud tingimused

1. Liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et tagada oma kalapüügilaevade ja mõrdade püügikoormuse vastavus Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres liikmesriigi kasutada olevate hariliku tuuni püügi võimalustega.
2. Kasutamata kvoodi ülekandmine on keelatud.
3. Liidu kalalaevade prahtimine hariliku tuuni püügiks Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres on keelatud.

Artikkel 6

Iga-aastaste püügikavade, püügivõimsuse haldamise kavade ja kalakasvanduse majandamise kavade esitamine

1. Iga aasta 31. jaanuariks edastab liikmesriik, kellel on hariliku tuuni kvoot, komisjonile järgmised andmed:
 - a) Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni püüdvate kalapüügilaevade ja mõrdade iga-aastane püügikava;
 - b) iga-aastane püügivõimsuse haldamise kava, millega tagatakse, et liikmesriigi püügivõimsus on vastavuses talle eraldatud kvoodiga.
2. Komisjon kogub lõikes 1 osutatud kavad kokku ja lõimib need ühte liidu püügi- ja püügivõimsuse haldamise kavasse. Komisjon edastab kõnealuse kava ICCATi sekretariaadile iga aasta 15. veebruariks, et ICCAT saaks seda arutada ja selle heaks kiita.
3. Liikmesriik, kes kavatseb muuta ICCATi kehtivat kalakasvanduse võimsuse kava, esitab iga-aastase kalakasvatamise majandamiskava iga aasta 15. aprilliks komisjonile, kes edastab selle ICCATi sekretariaadile.

Artikkel 7

Iga-aastased püügikavad

1. Hariliku tuuni kvoodiga liikmesriigi esitatavas iga-aastases püügikavas märgitakse ära igale artiklites 11 ja 12 osutatud püügivahendite rühmale eraldatud kvoodid, sealhulgas järgmine teave:
 - a) artikli 20 lõike 1 punktis a osutatud laevade nimekirja kantud üle 24 meetri pikkuste kalapüügilaevade puhul neile eraldatud individuaalsed kvoodid ning individuaalsete kvootide ja kaaspüügi koguste järgimise tagamiseks kehtestatud meetmed;
 - b) alla 24 meetri pikkuste kalapüügilaevade ja mõrdade puhul vähemalt tootjaorganisatsioonidele või sama tüüpi püügivahendiga kala püüdvate laevade rühmale eraldatud kvoot.
2. Erandina lõike 1 punktist a võib üle 24 meetri pikkustele kalapüügilaevadele eraldatud individuaalsed kvoodid esitada hiljemalt 30 päeva enne iga sellise laeva suhtes kohaldatava püügihooaja algust.
3. Hilisemad muudatused iga-aastases püügikavas või püügiks eraldatud individuaalsetes kvootides, mis on eraldatud üle 24 meetri pikkustele kalapüügilaevadele, mis on kantud artikli 20 lõike 1 punktis a osutatud nimekirja, edastab asjaomane liikmesriik komisjonile vähemalt kolm päeva enne asjaomasele muudatusele vastava tegevuse algust. Komisjon edastab sellised muudatused ICCATi sekretariaadile vähemalt 48 tundi enne asjaomasele muudatusele vastava tegevuse algust.

Artikkel 8
Kalapüügivõimaluste jaotamine

Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 17 kasutavad liikmesriigid neile eraldatud kalapüügivõimaluste jaotamisel läbipaistvaid ja objektiivseid kriteeriume, sealhulgas selliseid, mis on keskkonnaval, sotsiaalset või majanduslikku laadi, ning püüavad riigi kvoote õiglaselt jaotada mitmesuguste laevastiku osade vahel, pöörates tähelepanu traditsioonilisele ja väikesemahulisele kalapüügile, ning pakkuda stiimuleid neile liidu kalalaevadele, kes kasutavad selektiivseid püügivahendeid või keskkonda vähem mõjutavaid püügitehnikaid.

Artikkel 9
Püügivõimsuse haldamise kava

1. Hariliku tuuni kvoodiga liikmesriigi esitatav iga-aastane püügivõimsuse haldamise kava peab vastama käesolevas artiklis sätestatud tingimustele.
2. Maksimaalne liikmesriigis registreeritud mõrdade arv ja kalalaevade arv, mis sõidavad liikmesriigi lipu all ja võivad püüda, pardal hoida, ümber laadida, transportida või lossida hariliku tuuni, määratakse kindlaks kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepinguga (ELi toimimise leping) ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.
3. Liikmesriigi lipu all sõitvate kalalaevade, mis tegelevad harilikku tuuni püügiga, maksimaalne arv ja vastav kogumahutavus piirdub kõnealuse liikmesriigi lipu all sõitvate nende kalalaevade arvu ja üldise kogumahutavusega, mis püüdsid, hoidsid pardal, laadsid ümber, transportisid või lossisid harilikku tuuni ajavahemikul 1. jaanuarist 2007 kuni 1. juulini 2008. Kõnealust piirangut kohaldatakse kalapüügilaevade puhul püügivahendite tüübi järgi.

4. Laevade puhul, millel on lubatud püüda harilikku tuuni artikli 14 lõikes 2 osutatud erandi alusel, on I lisas sätestatud täiendavad tingimused kalalaevade maksimaalse arvu kindlaks määramiseks.
5. Hariliku tuuni püügiga tegeleva liikmesriigi mõrdade maksimaalne arv piirdub nende mõrdade arvuga, millele kõnealune liikmesriik andis püügiloa enne 1. juulit 2008.
6. Erandina käesoleva artikli lõigetest 3 ja 5 võib liikmesriik aastateks 2016 ja 2017, kui ta suudab tõendada, et tema laevade püügivõimsus ei pruugi tal võimaldada oma kvoote täielikult ära kasutada, otsustada lisada artiklis 7 osutatud iga-aastastesse püügikavadesse suurema arvu laevu ja mõrdasid.
7. Liikmesriik piirab aastateks 2016 ja 2017 oma seinnoodalaevade arvu arvuni, millele ta andis püügiloa 2013. või 2014. aastal. See ei kehti seinnoodalaevade kohta, mis tegutsevad artikli 14 lõike 2 punktis b sätestatud erandi alusel.
8. Püügivõimsuse haldamise kavade koostamisel ja püügivõimsuse arvutamisel võtab liikmesriik aluseks ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee 2009. aasta aruande kohased laeva ja püügivahendi kohta kehtestatud parimad püügimäärad, mille ICCAT kiitis heaks oma järelevalvekomitee 2010. aasta istungitevahelisel koosolekul¹. Pärast kõnealuste püügimäärade igat läbivaatamist ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee poolt kohaldavad liikmesriigid alati kõige uuemaid ICCATi poolt heaks kiidetud püügimäärasid.

¹ Järelevalvekomitee istungitevahelise koosoleku aruanne (Madrid, Hispaania – 24.–26. veebruar 2010), punkt 5 ja lisa 4.2 liide 3.

Artikkel 10

Kalakasvanduse majandamiskavad

1. Liikmesriigi esitatud iga-aastane kalakasvanduse majandamiskava peab vastama käesolevas artiklis sätestatud tingimustele.
2. Hariliku tuuni kasvatamise ja nuumamise maksimaalne võimsus ja kalakasvandustesse viidava loodusest püütud hariliku tuuni maksimaalne kogus, mille liikmesriik võib eraldada oma kalakasvandustele, määratakse kindlaks kooskõlas ELi toimimise lepinguga ning määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.
3. Liikmesriigi hariliku tuuni kasvatamise ja nuumamise maksimaalne võimsus on piiratud kõnealuse liikmesriigi nende kalakasvanduste hariliku tuuni kasvatamise ja nuumamise võimsusega, mis olid kantud ICCATi kalakasvanduste registrisse või millele oli antud luba ja millest oli ICCATile teatatud 1. juuliks 2008.
4. Liikmesriigi kalakasvanduste poolt vastuvõetav loodusest püütud hariliku tuuni maksimaalne kogus on piiratud kõnealuse liikmesriigi kalakasvanduste poolt ICCATis 2005., 2006., 2007. või 2008. aastal registreeritud koguste tasemega.
5. Liikmesriik eraldab oma kalakasvandustele iga-aastase maksimaalse koguse lõikes 4 osutatud loodusest püütud hariliku tuuni maksimaalse lubatud vastuvõetava koguse piires.

III peatükk

Tehnilised meetmed

1. JAGU

PÜÜGIHOOAEG

Artikkel 11

Õngejadalaevad, seinnoodalaevad, pelaagilise püügi traalerid, mõrrad ning sport- ja harrastuskalapüük

1. Hariliku tuuni püük pelaagiliste õngejadapüügiga tegelevate suurte, üle 24 meetri pikkuste kalapüügilaevadega on lubatud Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres 1. jaanuarist kuni 31. maini, v.a alal, mille koordinaadid on lääne pool 10° läänepikkust ja põhja pool 42° põhjalaiust ning Norra majandusvööndis, kus selline püük on lubatud 1. augustist kuni 31. jaanuarini.
2. Hariliku tuuni püük seinnoodaga on Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres lubatud 26. maist kuni 24. juunini, välja arvatud Norra majandusvööndis, kus selline püük on lubatud 25. juunist kuni 31. oktoobrini.
3. Hariliku tuuni püük pelaagilise püügi traaleritega on Atlandi ookeani idaosas lubatud 16. juunist kuni 14. oktoobrini.
4. Hariliku tuuni sportlik ja harrastuskalapüük on Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres lubatud 16. juunist kuni 14. oktoobrini.

5. Hariliku tuuni püük muude kui käesoleva artikli lõigetes 1–4 ja artiklis 12 osutatud püügivahenditega, sh mõrrad, on lubatud aastaringselt kooskõlas ICCATi kaitse- ja majandamismeetmetega.

Artikkel 12

Söödaga õngelaevad ja landipüügilaevad

1. Hariliku tuuni püük Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres söödaga õngelaevade ja landipüügilaevadega on lubatud 1. juulist kuni 31. oktoobrini.
2. Tingimusel et kudemiskohtade kaitset ei mõjutata ja et kõnealuste püügipiirkondade püügihooaeg ei ületa kokku nelja kuud, võib liikmesriik otsustada kehtestada teistsuguse alguskuupäeva tema lipu all sõitvatele söödaga õngelaevadele ja landipüügilaevadele, mis tegutsevad Atlandi ookeani idaosas.
3. Liikmesriik märgib oma artiklis 7 osutatud iga-aastases püügikavas, kas kõnealuse püügi alguskuupäevi on muudetud, ja asjaomaste alade koordinaadid.

2. JAGU

KALAVARUDE KAITSEKS KEHTESTATUD ALAMMÕÖT, JUHUPÜÜK, KAASPÜÜK

Artikkel 13

Lossimiskohustus

Käesoleva jao sätete kohaldamine ei piira määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15, sealhulgas kohaldatavate erandite, kohaldamist.

Artikkel 14

Kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõt

1. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres püütava hariliku tuuni varude kaitseks kehtestatud alammõõt on kaal 30 kg või pikkus 115 cm ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni.
2. Erandina lõikest 1 kohaldatakse hariliku tuuni suhtes varude kaitseks kehtestatud alammõõtu 8 kg või 75 cm ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni järgmise püügi puhul:
 - a) Atlandi ookeani idaosast söödaga õngelaevadega ja landipüügilaevadega püütud harilik tuun;
 - b) Aadria merest kasvatamise eesmärgil püütud harilik tuun;
 - c) Vahemerest söödaga õngelaevadega, õngejadalaevadega ja käsiõngelaevadega rannalähedase värske kalana enda tarbeks püütud harilik tuun.

3. Lõikes 2 osutatud erandi suhtes kohaldatavad eritingimused on sätestatud I lisas.
4. Asjaomased liikmesriigid väljastavad laevadele eriloa käesoleva artikli lõikes 2 osutatud erandi alusel toimuvaks kalapüügiks. Asjaomased laevad tuleb kanda artikli 20 lõike 1 punktis a osutatud kalapüügilaevade nimekirja. Selle suhtes kohaldatakse artiklite 20 ja 21 sätteid.

Artikkel 15

Juhupüük

1. Ilma et see piiraks artikli 14 lõike 1 kohaldamist, on kõigil hariliku tuuni aktiivse püügiga tegelevatel kalapüügilaevadel ja mõrdadel lubatud juhupüügina püüda maksimaalselt 5 % ulatuses harilikku tuuni, mis kaalub 8–30 kg või mille pikkus ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni on 75–115 cm.
2. Lõikes 1 osutatud 5 % osakaal arvutatakse hariliku tuuni kogusaagi kalade arvu põhjal, mis on laeva pardal või mõrras mis tahes ajal pärast iga püügioperatsiooni.
3. Juhupüügi saak arvatakse kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi kvoodist maha.
4. Hariliku tuuni juhupüügi suhtes kohaldatakse artikleid 25, 30, 31 ja 32.

Artikkel 16

Kaaspüük

1. Iga liikmesriik näeb oma kvoodi piires hariliku tuuni kaaspüügiks ette erikvoodi ja teavitab sellest komisjoni oma püügikava esitamisel. Selline säte peab tagama, et liikmesriigi kvoodist arvatakse maha surnud kalad.
2. Harilikku tuuni aktiivselt mittepüüdvate liidu kalalaevadega tuleb vältida hariliku tuuni kaaspüüki, mille saak ületaks 5 % kogusaagist pardal massina või arvuliselt mis tahes ajal pärast püügioperatsiooni. Kalade arvul põhinevat protsendi arvutamist kohaldatakse üksnes ICCATi majandatava tuuni ja tuunilaadsete liikide puhul. Liikmesriik arvab oma kvoodist maha kaaspüügis sisalduvad surnud kalad.
3. Liikmesriikide puhul, kellel ei ole hariliku tuuni kvooti, arvatakse asjaomane kaaspüük maha liidu erikvoodist hariliku tuuni kaaspüügi jaoks, mis on kehtestatud kooskõlas ELi toimimise lepinguga ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.
4. Kui asjaomase kalalaeva või mõrra liikmesriigile eraldatud kvoot on juba ammendatud, tuleb hariliku tuuni püüki vältida. Surnud harilik tuun lossitakse tervikuna ja töötlemata ning see konfiskeeritakse ja võetakse asjakohased järelmeetmed. Kooskõlas artikliga 29 peab liikmesriik esitama surnud hariliku tuuni koguste kohta teabe igal aastal komisjonile, kes edastab selle ICCATi sekretariaadile.
5. Kaaspüügi suhtes kohaldatakse artiklites 27, 30, 31, 32 ja 56 osutatud menetlusi.

3. JAGU

ÕHUSÕIDUKITE KASUTAMINE

Artikkel 17

Õhusõidukite kasutamine

Mis tahes õhusõidukite, sealhulgas lennukite, helikopterite või mis tahes liiki mehitamata õhusõidukite kasutamine hariliku tuuni otsimiseks on keelatud.

IV peatükk

Sportlik ja harrastuskalapüük

Artikkel 18

Erikvoot sportlikuks ja harrastuskalapüügiks

Liikmesriik, kellel on hariliku tuuni kvoot, reguleerib sportlikku ja harrastuskalapüüki, eraldades selliseks püügiks erikvoodi ja teavitab sellest komisjoni oma püügikava esitamisel.

Artikkel 19

Sportlik ja harrastuskalapüük

1. Liikmesriik, kellel on hariliku tuuni kvoot, reguleerib sportlikku ja harrastuskalapüüki, väljastades sportliku ja harrastuskalapüügiga tegelevatele laevadele kalapüügiload.
2. Sportlikul ja harrastuskalapüügil ei või harilikku tuuni püüda rohkem kui üks kala ühe laeva kohta päevas.
3. Iga harilik tuun lossitakse tervikuna, lõpusteta ja/või roogituna. Liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et võimalikult suurel määral tagada sportliku ja harrastuskalapüügi käigus elusana püütud hariliku tuuni, eriti noorkalade merre tagasilaskmine.
4. Sportlikul ja harrastuskalapüügil püütud hariliku tuuni turustamine on keelatud.
5. Liikmesriik registreerib sportliku ja harrastuskalapüügi saagi andmed, sh iga hariliku tuuni kaalu ja pikkuse, ja edastab eelmise aasta andmed komisjonile iga aasta 30. juuniks. Komisjon edastab selle teabe ICCATi alalisele uuringute ja statistikakomiteele.
6. Liikmesriik arvestab sportliku ja harrastuskalapüügi saagi surnud kalad maha kvoodist, mille ta on eraldanud kooskõlas artikli 7 lõikega 1 ja artikliga 18.

V peatükk

Kontrollimeetmed

1. JAGU

LAEVADE JA MÕRDADE REGISTRID

Artikkel 20

Laevade registrid

1. Liikmesriik esitab komisjonile elektrooniliselt igal aastal üks kuu enne artiklites 11 ja 12 osutatud püügihooaegade algust, kui neid kohaldatakse, muul juhul üks kuu enne loas osutatud ajavahemiku algust järgmised dokumendid:
 - a) nimekiri tema lipu all sõitvatest kalapüügilaevadest, mis võivad kalapüügiloa alusel aktiivselt püüda harilikku tuuni Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres;
 - b) nimekiri kõigist muudest tema lipu all sõitvatest kalalaevadest, v.a kalapüügilaevad, mis võivad tegutseda hariliku tuuni püügiga seoses Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres.
2. Mõlemad nimekirjad koostatakse vormis, mille ICCAT on kehtestanud nõutavate andmete ja teabe esitamise suunistes.
3. Kalendriaasta jooksul võib kalalaev kuuluda mõlemasse lõikes 1 osutatud nimekirja, tingimusel et ta ei ole mõlemas nimekirjas üheaegselt.

4. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud nimekirjad peavad sisaldama laeva nime ja liidu laevastikuregistri numbrit, mis on määratletud komisjoni määruse (EÜ) nr 26/2004¹ I lisas.
5. Andmete esitamine tagasiulatuvalt ei ole lubatud. Lõikes 1 osutatud nimekirjades edasiste muudatuste tegemine kalendriaasta jooksul on lubatud üksnes juhul, kui teatatud kalalaeval ei ole võimalik osaleda õiguspärastel funktsionaalsetel põhjustel või vääramatu jõu tõttu. Sellisel juhul teavitab asjaomane liikmesriik nimetatud asjaolust viivitamatult komisjoni ning esitab:
- a) täielikud andmed kalalaeva(de) kohta, mis on kavandatud asendama lõikes 1 osutatud nimekirjas olevat laeva, ning
 - b) põhjaliku aruande asendamise põhjuste kohta ning asjakohased täiendavad dokumendid või viited.
6. Komisjon saadab lõigetes 1 ja 2 osutatud teabe ICCATi sekretariaati, et see saaks kõnealused laevad lisada ICCATi nende kalapüügilaevade registrisse, millel on lubatud harilikku tuuni aktiivselt püüda või ICCATi muude selliste kalalaevade (v.a kalapüügilaevad) registrisse, kes võivad tegutseda seoses hariliku tuuni püügiga.
7. Nõukogu määruse (EÜ) nr 1936/2001² artikli 8a lõikeid 2, 6, 7 ja 8 kohaldatakse koos vajalike muudatustega.

¹ Komisjoni 30. detsembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 26/2004 ühenduse kalalaevastiku registri kohta (ELT L 5, 9.1.2004, lk 25).

² Nõukogu 27. septembri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1936/2001, milles sätestatakse teatavate siirdekalavarude püügi suhtes kohaldatavad kontrollimeetmed (EÜT L 263, 3.10.2001, lk 1).

Artikkel 21

Seos määrusega (EÜ) nr 1224/2009

Käesolevas peatükis sätestatud kontrollimeetmeid kohaldatakse lisaks määruses (EÜ) nr 1224/2009 ette nähtud meetmetele, kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 22

Laeva kalapüügiluba

1. Ilma et see piiraks artikli 16 kohaldamist, ei anta artikli 20 lõikes 1 osutatud ICCATi registritesse kandmata liidu kalalaevadele luba Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni püüda, pardale jätta, ümber laadida, transportida, üle viia, töödelda ega lossida.
2. Kui individuaalne kvoot loetakse ammendatuks, tunnistab lipuliikmesriik hariliku tuuni kalapüügiloa kehtetuks ja võib laevalt nõuda, et see suunduks viivitamatult tema poolt määratud sadamasse.

Artikkel 23

Tuunipüügiloaga mõrdade register

1. Liikmesriik saadab komisjonile iga aasta 15. veebruariks elektrooniliselt nimekirja mõrdadest, millega võib kalapüügiloa alusel püüda harilikku tuuni Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres. Nimekiri peab sisaldama mõrdade nimesid ja registrinumbreid ning see koostatakse vormis, mille ICCAT on kehtestanud nõutavate andmete ja teabe esitamise suunistes.

2. Komisjon saadab selle nimekirja ICCATi sekretariaati, et see saaks kõnealused mõrrad kanda ICCATi selliste mõrdade registrisse, millega lubatakse püüda harilikku tuuni.
3. ICCATi registrisse kandmata liidu mõrdadega ei tohi Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni püüda ega nendega püütud tuuni pardale jätta, üle viia, sumpata paigutada ega lossida.
4. Määruse (EÜ) nr 1936/2001 artikli 8a lõikeid 2, 4, 6, 7 ja 8 kohaldatakse koos vajalike muudatustega.

Artikkel 24

Ühine püügioperatsioon

1. Ühine püügioperatsioon hariliku tuuni püügiks on lubatud ainult asjaomase lipuliikmesriigi või asjaomaste lipuliikmesriikide nõusolekul. Püügiloa saamiseks peavad igal seinnoodalaeval olema hariliku tuuni püügiks vajalikud vahendid ja individuaalne kvoot. Ühised püügioperatsioonid teiste konventsiooniosalistega ei ole lubatud.
2. Liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et saada oma kalalaevadelt, kes taotlevad luba võtta osa ühisest püügioperatsioonist, järgmist teavet:
 - a) kestus;
 - b) püügioperatsioonis osalevate ettevõtjate andmed;
 - c) laevade individuaalsed kvoodid;
 - d) püütud saagi kalalaevade vahel jaotamise süsteem ning
 - e) teave sihtkohaks olevate kalakasvanduste kohta.

3. Vähemalt 15 päeva enne operatsiooni algust saadab liikmesriik lõikes 2 osutatud teabe komisjonile VI lisas sätestatud vormis. Komisjon edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile ja teiste ühisoperatsioonis osalevate laevade lipuriikidele vähemalt kümme päeva enne operatsiooni algust.
4. Vääramatü jõu korral ei kohaldata lõikes 3 sätestatud tähtaegu lõike 2 punkti e kohaselt nõutava teabe suhtes. Sellisel juhul võivad liikmesriigid edastada komisjonile kõnealuse ajakohastatud teabe niipea kui võimalik, lisades vääramatü jõu moodustavate sündmuste kirjelduse. Komisjon edastab kõnealuse teabe ICCATi sekretariaadile.

2. JAGU

SAAK

Artikkel 25

Dokumenteerimisnõuded

1. Lisaks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 14, 15, 23 ja 24 järgimisele kannab liidu kalapüügilaeva kapten püügipäevikusse käesoleva määruse II lisa A-osas loetletud teabe (kui see on kohaldatav).
2. Liidu puksiiride, abilaevade ja kalatöötlemislaevade kaptenid registreerivad oma tegevuse vastavalt II lisa B-, C- ja D-osas sätestatud nõuetele.

Artikkel 26

Kapteni ja mõrra käitaja edastatav püügiaruanne

1. Hariliku tuuni aktiivse püügiga tegeleva kalapüügilaeva kapten saadab lipuliikmesriigi ametiasutustele iga päev püügipäeviku teabe, sealhulgas ICCATi registrinumber, laeva nimi, loa algus- ja lõppkuupäev, püügikuupäev, -kellaaeg ja -koht (laius- ja pikkuskraad) ning konventsioonialal püütud hariliku tuuni kaal ja arv. Ta edastab sellise teabe elektrooniliselt V lisas sätestatud vormis kogu ajavahemiku vältel, mil laeval on luba harilikku tuuni püüda.
2. Seinnoodalaeva kapten koostab lõikes 1 osutatud igapäevase aruande püügitegevuse kohta iga püügioperatsiooni alusel, sealhulgas ka operatsioonide kohta, mille saak oli null.
3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud aruanded edastab seinnoodalaeva või üle 24 meetri pikkuse laeva käitaja oma lipuliikmesriigi ametiasutusele iga päev hiljemalt kell 9.00 Greenwichi aja järgi eelmise päeva kohta ja muude laevade puhul hiljemalt esmaspäeva keskööl eelmise nädala kohta, mis lõppes pühapäeva keskööl Greenwichi aja järgi.
4. Hariliku tuuni aktiivseks püügiks kasutatava mõrra käitaja saadab iga päeva kohta püügiaruande, kus on märgitud ICCATi registrinumber, kuupäev, kellaaeg, saak (kalade arv ja kaal), sealhulgas ka siis, kui saak oli null. Ta edastab selle teabe 48 tunni jooksul elektrooniliselt V lisas sätestatud vormis oma liikmesriigi ametiasutusele kogu ajavahemiku vältel, mil tal on lubatud harilikku tuuni püüda.
5. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, millega kehtestatakse lõigetes 1–4 ja V lisas osutatud laevade ja mõrdadega seotud tegevuse registreerimise ja sellest teatamise üksikasjalikud reeglid. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 59 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 27

Liikmesriikide edastatavad iganädalased ja igakuised püügiaruanded

1. Liikmesriik edastab pärast artiklis 26 osutatud püügiaruannete kättesaamist need viivitamata elektrooniliselt komisjonile ning edastab komisjonile viivitamata kõigi kalapüügilaevade ja mõrdade iganädalased püügiaruanded V lisas kehtestatud vormis. Komisjon edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile igal nädalal vastavas vormis, mille ICCAT on sätestanud nõutavate andmete ja teabe esitamise suunistes.
2. Liikmesriik teatab enne iga kuu 15. kuupäeva komisjonile Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres püütud hariliku tuuni kogused, mis on eelmise kuu jooksul tema lipu all sõitvate laevade või kõnealuses liikmesriigis registreeritud mõrdadega lossitud, ümberlaaditud, püütud või sumpadesse paigutatud. Esitatud teave peab olema liigitatud püügivahendite kaupa, sh kaaspüük, sportliku ja harrastuskalapüügi saak ning nullsaak. Komisjon edastab kõnealuse teabe viivitamata ICCATi sekretariaadile.

Artikkel 28

Teave kvootide ammendumise kohta

1. Lisaks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 34 sätestatule teavitab liikmesriik komisjoni, kui käesoleva määruse artiklis 11 või 12 osutatud püügivahendite rühmale eraldatud kvoodist loetakse ammendatuks 80 %.

2. Lisaks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 35 sätestatule teavitab liikmesriik komisjoni, kui käesoleva määruse artiklis 11 või 12 osutatud püügivahendite rühmale või ühisele püügioperatsioonile või seinnoodalaevale eraldatud kvoot loetakse ammendatuks.
3. Lõikes 2 osutatud teabele lisatakse ametlikud dokumendid, mis tõendavad liikmesriigi antud korraldust laevastikule, püügivahendite rühmale, ühisele püügioperatsioonile või individuaalse kvoodiga laevadele püük lõpetada või sadamasse tagasi pöörduda, sealhulgas märgitakse selgelt keelu alguse kuupäev ja kellaaeg.

Artikkel 29

Liikmesriikide iga-aastane saagiaruanne

1. Iga aasta 15. märtsiks esitab liikmesriik komisjonile üksikasjaliku teabe iga hariliku tuuni saagi kohta Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres eelmisel kalandusaastal. Kõnealune teave hõlmab järgmist:
 - a) iga kalapüügilaeva nimi ja ICCATi number;
 - b) iga kalapüügilaeva loa (lubade) kehtivusaeg;
 - c) iga kalapüügilaeva kogusaak, sealhulgas ka siis, kui saak oli null loa (lubade) kogu kehtivusaja vältel;
 - d) iga kalapüügilaeva püügipäevade koguarv, mil püüti Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres, loa (lubade) kogu kehtivusaja vältel, ning
 - e) iga kalapüügilaeva kogusaak väljaspool loa kehtivusaega (kaaspüük), sealhulgas juhul, kui saak oli null.

2. Laevadel, millel ei ole lubatud aktiivselt püüda Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni, kuid mis on püüdnud harilikku tuuni kaaspüügina, tuleb esitada komisjonile samal, lõikes 1 osutatud kuupäeval asjakohane teave, mis hõlmab järgmist:
 - a) laeva nimi ja ICCATi number või riiklik registrinumber, juhul kui laev ei ole ICCATis registreeritud, ning
 - b) hariliku tuuni kogusaak.
3. Liikmesriik teavitab komisjoni lõigetega 1 ja 2 hõlmamata laevadest, mille kohta teatakse või oletatakse, et nendega on püütud harilikku tuuni Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres.
4. Komisjon edastab ICCATi sekretariaadile lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt saadud teabe.

3. JAGU

LOSSIMINE JA ÜMBERLAADIMINE

Artikkel 30

Määratud sadamad

1. Liikmesriik määrab sadamad või rannikulähedased kohad (määratud sadamad), kus tohib harilikku tuuni lossida või ümber laadida.
2. Selleks et sadama saaks nimetada määratud sadamaks, määrab sadamaliikmesriik kindlaks lubatud lossimis- ja ümberlaadimisajad ja -kohad.

3. Iga aasta 15. veebruariks edastab liikmesriik määratud sadamate nimekirja komisjonile, kes edastab kõnealuse teabe ICCATi sekretariaadile.
4. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres püütud hariliku tuuni mis tahes koguste lossimine või ümberlaadimine kalalaevadelt on keelatud mujal kui konventsiooniosaliste ja liikmesriikide poolt määratud sadamates või rannikulähedastes kohtades kooskõlas lõigetega 1 ja 2.

Artikkel 31

Lossimine

1. Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklit 17 kohaldatakse selliste liidu kalalaevade kaptenite suhtes, kelle laevade kogupikkus on 12 meetrit või rohkem ja mis on kantud käesoleva määruse artiklis 20 osutatud laevade nimekirja. Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 17 kohane saabumise eelteade saadetakse selle liikmesriigi (sealhulgas lipuliikmesriigi) või konventsiooniosalise pädevale asutusele, kelle sadamat või lossimisrajatist nad soovivad kasutada.
2. Artiklis 20 osutatud laevade nimekirja kantud selliste liidu kalalaevade kaptenid, mille kogupikkus on alla 12 meetri, peavad vähemalt neli tundi enne eeldatavat sadamasse saabumise aega edastama selle liikmesriigi (sealhulgas lipuliikmesriigi) pädevale asutusele või konventsiooniosalisele, kelle sadamat või lossimisrajatist nad soovivad kasutada, järgmise teabe:
 - a) eeldatav saabumisaeg;
 - b) pardale jäetud hariliku tuuni hinnanguline kogus ning
 - c) teave geograafilise piirkonna kohta, kus saak püüti.

3. Kui liikmesriikidel on kohaldatava liidu õigusakti alusel õigus kohaldada lühemat teatamise tähtaega kui see, millele on osutatud lõigetes 1 ja 2, võib pardale jäetud hariliku tuuni hinnangulise koguse teatada sellisel kohaldataval teavitamise ajal enne saabumist. Kui püügipiirkond on sadamast vähem kui nelja tunni kaugusel, võib pardale jäetud hariliku tuuni hinnangulisi koguseid muuta ükskõik millal enne sadamasse saabumist.
4. Sadamaliikmesriigi ametiasutused registreerivad kõik jooksva aastal saadud eelteated.
5. Sadamaliikmesriigi asjakohased kontrolliasutused kontrollivad kooskõlas artikli 55 lõikega 2 kõiki lossimisi ja teatavat osa inspekteeritakse riskihindamise süsteemi põhjal, milles võetakse arvesse kvooti, laevastiku suurust ja püügikoormust. Sellised liikmesriigi vastuvõetud kontrollisüsteemi täielikud andmed esitatakse üksikasjalikult artiklis 53 osutatud iga-aastases inspekteerimiskavas. Kõnealust kontrollisüsteemi kohaldatakse ka kalakasvanduses saagi kogumise suhtes.
6. Lisaks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 23 lõikele 1 esitab liidu kalapüügilaeva kapten (olenemata laeva pikkusest) pärast iga püügiretke lossimisdeklaratsiooni lipuliikmesriigi pädevatele asutustele ja kui lossimine on aset leidnud mõne teise liikmesriigi sadamas, siis asjaomase sadamaliikmesriigi või konventsiooniosalise pädevatele asutustele.
7. Kõik lossitud kogused kaalutakse.

Artikkel 32
Ümberlaadimine

1. Hariliku tuuni ümberlaadimine merel on konventsioonialal igal juhul keelatud.
2. Kalalaevad võivad püütud harilikku tuuni ümber laadida ainult määratud sadamates vastavalt artiklis 30 sätestatud tingimustele.
3. Sadamaliikmesriik tagab täieliku kontrolli kõigil ümberlaadimisaegadel ning kõigis ümberlaadimiskohtades.
4. Enne sadamasse sisenemist esitavad vastuvõtivate kalalaevade kaptenid või esindajad vähemalt 48 tundi enne eeldatavat saabumisaega selle liikmesriigi või konventsiooniosalise pädevale asutusele, mille sadamat nad kasutada soovivad, järgmise teabe:
 - a) eeldatav saabumiskuupäev, -kellaaeg ja -sadam;
 - b) pardale jäetud hariliku tuuni hinnanguline kogus ja teave geograafilise piirkonna kohta, kus see püüti;
 - c) ümberlaadiva kalalaeva nimi ja number ICCATi nende kalapüügilaevade registris, millel on lubatud hariliku tuuni aktiivselt püüda või ICCATi muude selliste kalalaevade registris, kes võivad tegutseda seoses hariliku tuuni püügiga Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres;
 - d) vastuvõtva kalalaeva nimi ja number ICCATi nende kalapüügilaevade registris, millel on lubatud hariliku tuuni aktiivselt püüda või ICCATi muude selliste kalalaevade registris, kes võivad tegutseda seoses hariliku tuuni püügiga Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres; ning

- e) ümberlaaditava hariliku tuuni saak tonnides ja püügi geograafiline piirkond.
5. Kalalaevad ei tohi midagi ümber laadida ilma oma lipuriigi eelneva loata.
6. Ümberlaadiva kalalaeva kapten esitab enne ümberlaadimise alustamist oma lipuriigile järgmise teabe:
- a) ümberlaaditava hariliku tuuni kogus;
 - b) ümberlaadimise kuupäev ja sadam;
 - c) vastuvõtva kalalaeva nimi, registrinumber ja lipuriik ning laeva number ICCATi nende kalapüügilaevade registris, millel on lubatud hariliku tuuni aktiivselt püüda või ICCATi muude selliste kalalaevade registris, kes võivad tegutseda seoses hariliku tuuni püügiga Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres, ning
 - d) geograafiline piirkond, kus harilik tuun püüti.
7. Liikmesriigi pädev asutus kontrollib määratud sadamas kõiki ümberlaadimisi. Kõnealune asutus:
- a) inspekteerib vastuvõtvat kalalaeva pärast sadamasse saabumist ning kontrollib ümberlaaditud kaupa ja vastavaid dokumente;
 - b) saadab viie päeva jooksul pärast ümberlaadimist teate ümberlaadimise kohta ümberlaadiva kalalaeva lipuriigi ametiasutusele.

8. Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklitest 21 ja 22 täidavad liidu kalalaevade kaptenid (olenemata laeva pikkusest) ICCATi ümberlaadimisdeklaratsiooni ja saadavad selle oma lipuliikmesriigi pädevatele ametiasutustele. Deklaratsioon esitatakse hiljemalt 48 tundi pärast sadamas toimunud ümberlaadimist vastavalt käesoleva määruse III lisas sätestatud vormile.

4. JAGU

ÜLEVIIMISTOIMINGUD

Artikkel 33

Üleviimisluba

1. Enne üleviimistoimingute alustamist saadab kalapüügilaeva või puksiiri kapten või selle kalakasvanduse või mõrra käitaja, kust kala üle viiakse, asjakohase liikmesriigi pädevale asutusele üleviimise eelteate järgmiste andmetega:
- a) kalapüügilaeva, puksiiri, kalakasvanduse või mõrra nimi ja ICCATi registrinumber;
 - b) eeldatav üleviimisaeg;
 - c) üleviidava hariliku tuuni hinnanguline kogus;
 - d) teave üleviimise koha kohta (pikkus- ja laiuskraad) ning identifitseeritavad sumpade numbrid;

- e) vastuvõtva puksiiri nimi, veetavate sumpade arv ja asjakohasel juhul ICCATi registrinumber;
 - f) hariliku tuuni sihtkohaks olev sadam, kalakasvandus või sump.
2. Lõikes 1 osutatud eesmärgil määratakse igale sumbale kordumatu sumbanumber. Numbrid antakse kordumatus numbrisüsteemis, mis koosneb vähemalt puksiiri lipuriigi kolmetähelisest koodist, millele järgneb kolm numbrit.
 3. Kalapüügilaevade, puksiiride, kalakasvanduste või mõrdadega ei tohi midagi üle viia ilma asjakohase liikmesriigi eelneva loata. Kõnealuse liikmesriigi ametiasutus otsustab iga üleviimise puhul eraldi, kas anda selleks luba või mitte. Selleks määratakse igale üleviimistoimingule kordumatu identifitseerimisnumber ja edastatakse see vastavalt kalalaeva kaptenile või tuunimõrra või kalakasvanduse käitajale. Juhul kui luba antakse, koosneb see number liikmesriigi kolmetähelisest koodist, neljast numbrist, mis tähistavad aastat, ning kolmest tähest AUT (loa andmine), millele järgnevad järjenumbrid. Kui loa andmisest keeldutakse, koosneb see number liikmesriigi kolmetähelisest koodist, neljast numbrist, mis tähistavad aastat, ning kolmest tähest NEG (luba ei antud), millele järgnevad järjenumbrid.
 4. Juhul kui kala sureb üleviimise ajal, toimivad asjakohane liikmesriik ja üleviimisega seotud käitajad vastavalt XII lisa sätetele.
 5. Kalapüügilaeva, puksiiri, kalakasvanduse või mõrra eest vastutav liikmesriik annab loa üleviimiseks või keeldub loa andmisest 48 tunni jooksul pärast üleviimise eelteate esitamist.

6. Asjakohase liikmesriigi antud üleviimisluba ei mõjuta loa andmist sumpadesse paigutamiseks.

Artikkel 34

Üleviimisloa andmisest keeldumine

1. Laeva, mõrra või kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik ei anna üleviimiseks luba, kui ta üleviimise eelteate saamisel leiab, et:
 - a) kalapüügilaeval või mõrral, millega püütud kalast teatatakse, ei ole piisavalt kvooti;
 - b) kalapüügilaeva või mõrra käitaja ei ole kala kogusest nõuetekohaselt teatanud või ei ole tal lubatud seda kala sump panna, või seda kogust ei ole võetud arvesse eraldatud kvoodi kasutamisel;
 - c) kalapüügilaeval või mõrral, millega püütud kalast teatatakse, ei ole luba püüda harilikku tuuni, või
 - d) üleviidavat kala deklaratsiooni kohaselt vastuvõttev puksiir ei ole registreeritud artikli 20 lõike 1 punktis b osutatud ICCATi kõigi teiste selliste kalalaevade (v.a kalapüügilaevad) registris, mis võivad tegutseda hariliku tuuni püügil, või ei ole varustatud laevaseiresüsteemiga.
2. Kui üleviimiseks ei anta luba, siis:
 - a) annab kalapüügilaeva või mõrra eest vastutav liikmesriik kala vabaks laskmise korralduse kalapüügilaeva kaptenile või vastavalt mõrra või kalakasvanduse käitajale ning teatab neile, et üleviimine ei ole lubatud ja kala tuleb merre tagasi lasta;

- b) laseb kalapüügilaeva kapten või vastavalt kalakasvanduse või mõrra käitaja kala merre tagasi;
- c) järgitakse hariliku tuuni vabaks laskmisel XI lisas sätestatud korda.

Artikkel 35

Jälgimine videokaamera abil

1. Hariliku tuuni üleviimisel tagab kalapüügilaeva või puksiiri kapten, kalakasvanduse või mõrra käitaja, et üleviimistoimingud salvestatakse veealuse videokaameraga, et kontrollida üleviidavate kalade arvu. Videosalvestusega seotud miinimumstandardid ja menetlused peavad olema kooskõlas IX lisaga.
2. Laeva, mõrra või kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab, et lõikes 1 osutatud videosalvestised on ICCATi inspektoritele ja piirkondlikele vaatlejatele kättesaadavad.
3. Laeva, mõrra või kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab, et lõikes 1 osutatud videosalvestised on liidu inspektoritele ja riiklikele vaatlejatele kättesaadavad.
4. Laeva, mõrra või kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik võtab vajalikud meetmed videosalvestise originaali asendamise, töötlemise või salvestisega manipuleerimise vältimiseks.

Artikkel 36

ICCAti piirkondlike vaatlejate tehtav kontroll

ning uurimise algatamine ja toimetamine

1. Artiklis 51 ja VII lisas sätestatud ICCAti piirkondlik vaatleja, kes asub kalapüügilaeva pardal või mõrra juures, registreerib sooritatud üleviimistoimingud ja teatab neist, jälgib üleviidavat saaki ja määrab hinnanguliselt selle koguse ning kontrollib artiklis 33 osutatud eelnevasse üleviimisloasse ja artiklis 38 osutatud ICCAti üleviimisdeklaratsiooni tehtud sissekandeid.
2. Juhul kui ICCAti piirkondliku vaatleja hinnangul erineb saagi suurus arvuliselt enam kui 10 % võrra asjakohaste kontrolliasutuste ja/või asjaomase kalapüügilaeva kapteni või mõrra käitaja esindaja hinnangust, või kui videosalvestis on ebapiisava kvaliteedi või selgusega sellise hinnangu andmiseks, algatab kalapüügilaeva, kalakasvanduse või mõrra eest vastutav liikmesriik uurimise, mis tuleb lõpetada enne saagi sumpadesse paigutamist kalakasvanduses või igal juhul 96 tunni jooksul pärast selle algatamist. Kuni kõnealuse uurimise tulemuste selgumiseni ei anta luba kala sumpadesse paigutamiseks ega valideerita hariliku tuuni püügi dokumendi saaki käsitlevat osa.
3. Juhul kui videosalvestise kvaliteet või selgus ei ole piisav kalade arvu hindamiseks, võib käitaja taotleda laeva lipuriigi, mõrra või kalakasvanduse eest vastutava riigi ametiasutuselt luba uue üleviimistoimingu läbiviimiseks ja ICCAti piirkondlikule vaatlejale vastava videosalvestise esitamiseks.

4. Ilma et see piiraks inspektori poolt tehtavat kontrolli, allkirjastavad ICCATi piirkondlikud vaatlejad ICCATi üleviimisdeklaratsiooni ainult juhul, kui nende tähelepanekud on kooskõlas ICCATi kaitse- ja majandamismeetmetega ning kui üleviimisdeklaratsioonis sisalduv teave on kooskõlas nende tähelepanekutega ja artikli 35 lõike 1 kohase videosalvestisega. Nad allkirjastavad deklaratsiooni, lisades selgelt loetavalt oma nime ja ICCATi numbri.
5. ICCATi piirkondlikud vaatlejad kontrollivad ka seda, et ICCATi üleviimisdeklaratsioon edastataks puksiiri kaptenile või kalakasvanduse või mõrra käitaja esindajale.

Artikkel 37

Sumpadesse paigutatava hariliku tuuni kaalu ja arvu hindamise meetmed

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et täiendavalt uurida meetodeid, mis aitaksid paremini hinnata hariliku tuuni kaalu ja arvu püüdmise ja sumpadesse paigutamise ajal. Liikmesriik esitab võetud meetmete kohta aruande iga aasta 22. augustiks komisjonile, kes edastab selle ICCATi alalisele uuringute ja statistikakomiteele.

Artikkel 38

Üleviimisdeklaratsioon

1. Kalapüügilaeva või puksiiri kapten, tuunimõrra või kalakasvanduse käitaja täidab ICCATi üleviimisdeklaratsiooni vastavalt IV lisas sätestatud vormile ja edastab selle oma liikmesriigi pädevale asutusele üleviimistoimingute lõpetamisel.

2. Üleviimisdeklaratsiooni vormid nummerdab selle laeva, kalakasvanduse või mõrra eest vastutava liikmesriigi pädev asutus, kust kala üle viidi. Numeratsioonisüsteem koosneb liikmesriigi kolmetähelisest koodist, neile järgnevast neljast numbrist, mis tähistavad aastat, ning kolmekohalisest järjenumbrist, millele järgnevad tähed ITD (MS-20**/xxx/ITD).
3. Üleviimisdeklaratsiooni originaal peab olema üleviidava kalaga kaasas. Deklaratsiooni koopia jääb hoiule asjaomase kalapüügilaeva kapteni, mõrra käitaja, puksiiri kapteni või kalakasvanduse käitaja kätte.
4. Üleviimist teostavate laevade (sh puksiiride) kaptenid teatavad oma tegevusest vastavalt II lisas sätestatud nõuetele.

Artikkel 39

Rakendusaktid

Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, millega kehtestatakse artiklites 33–38 ja nimetatud artiklites osutatud lisades osutatud üleviimise üksikasjalikud reeglid. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 59 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

5. JAGU

SUMPADESSE PAIGUTAMINE

Artikkel 40

Sumpa paigutamise luba

1. Enne sumpadesse paigutamise algust on keelatud veosumpade ankurdamine lähemale kui 0,5 meremiili kalakasvandusrajatisest.

2. Enne sumpa paigutamist teatab kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi pädev asutus kalapüügilaeva või mõrra eest vastutavale liikmesriigile või konventsiooniosalisele kõnealuse laeva või mõrra püütud kogustest ja taotleb sumpadesse paigutamise luba.
3. Sumpadesse paigutamist ei alustata ilma eelneva loata, mille annab
 - a) kalapüügilaeva või mõrra eest vastutav liikmesriik või konventsiooniosaline või
 - b) kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik või konventsiooniosaline, kui asjaomane liikmesriik või konventsiooniosalisest lipuriik on selles kokku leppinud.
4. Kalapüügilaeva, mõrra või asjakohasel juhul kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik või konventsiooniosaline annab sumpadesse paigutamise loa või keeldub selle andmisest ühe tööpäeva jooksul pärast taotluse ja lõikes 2 osutatud teabe saamist. Kui ühe tööpäeva jooksul kalapüügilaeva või mõrra eest vastutavalt liikmesriigilt või konventsiooniosaliselt vastust ei saada, võib sumpadesse paigutamise loa anda kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik või konventsiooniosaline.
5. Harilik tuun paigutatakse sumpadesse enne 15. augustit, välja arvatud juhul, kui kala vastuvõtva kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik või konventsiooniosaline esitab mõjuvad põhjused. Nimetatud põhjused esitatakse koos sumpadesse paigutamise aruandega.

Artikkel 41

Sumpadesse paigutamise loa andmisest keeldumine

1. Kalapüügilaeva, mõrra või asjakohasel juhul kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik keeldub sumpadesse paigutamise loa andmisest, kui ta on pärast artikli 40 lõikes 2 osutatud teabe kättesaamist arvamusel, et:
 - a) kalapüügilaeval või mõrral, mille puhul püütud kalast teatatakse, ei olnud sumpadesse paigutatud hariliku tuuni jaoks piisavalt kvooti;
 - b) kalapüügilaev või mõrd ei ole püütud kogusest nõuetekohaselt teatanud või seda ei ole arvesse võetud kohaldatava kvoodi arvutamisel, või
 - c) kalapüügilaeval või mõrral, mille püütud kalast teatatakse, ei ole hariliku tuuni püügi luba.
2. Kui sumpadesse paigutamise luba ei anta, nõuab kalapüügilaeva eest vastutav liikmesriik või konventsiooniosaline kalakasvanduse eest vastutavalt liikmesriigilt või konventsiooniosaliselt, et see saagi konfiskeeriks ja vabaks laskmise korralduse alusel kalad vabaks laseks.
3. Pärast vabaks laskmise korralduse saamist laseb kalakasvanduse käitaja kalad vabaks vastavalt XI lisale.

Artikkel 42

Hariliku tuuni püügi dokumenteerimine

Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik keelab paigutada kasvatamise eesmärgil sumpadesse harilikku tuuni, millega ei ole kaasas ICCATi poolt nõutavaid dokumente kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 640/2010¹. Dokumendid peavad olema täpsed ja täielikud ning kinnitatud ja valideeritud kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalise ametiasutuse poolt.

Artikkel 43

Kontrollimine

Kalakasvanduse eest vastutavad liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et kontrollida kalakasvandustes kõiki sumpadesse paigutamisi.

Artikkel 44

Jälgimine videokaamera abil

1. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab, et sumpadesse paigutamist jälgitakse veealuse videokaameraga. Iga sumpadesse paigutamise kohta tehakse videosalvestis kooskõlas IX lisaga.
2. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab, et lõikes 1 osutatud videosalvestised on ICCATi inspektoritele ja piirkondlikele vaatlejatele kättesaadavad.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. juuli 2010. aasta määrus (EL) nr 640/2010, millega kehtestatakse hariliku tuuni (*Thunnus thynnus*) püügi dokumenteerimise programm ning muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1984/2003 (ELT L 194, 24.7.2010, lk 1).

3. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab, et lõikes 1 osutatud videosalvestised on liidu inspektoritele ja riiklikele vaatlejatele kättesaadavad.
4. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik võtab vajalikud meetmed videosalvestise originaali asendamise, töötlemise või salvestisega manipuleerimise vältimiseks.

Artikkel 45

Uurimiste algatamine ja toimetamine

1. Kui hariliku tuuni arv erineb ICCATi piirkondliku vaatleja hinnangul rohkem kui 10 % võrra asjaomase liikmesriigi kontrolliasutuse või kalakasvanduse käitaja hinnangust, algatab kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik koostöös kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalisega uurimise.
2. Kuni kõnealuse uurimise tulemuste selgumiseni ei või saaki koguda ning hariliku tuuni püügi dokumendi kalakasvanduse osa ei valideerita.
3. Kalakasvanduse, kalapüügilaeva või mõrra eest vastutavad liikmesriigid, kes toimetavad uurimist, võivad kasutada uurimise lõpuleviimiseks nende käsutuses olevat muud teavet, sealhulgas artiklis 46 osutatud programmide tulemusi.

Artikkel 46

Meetmed ja programmid sumpadesse paigutatava hariliku tuuni arvu ja kaalu hindamiseks

1. Liikmesriigid võtavad artiklis 37 osutatud vajalikud meetmed.
2. Stereoskoopilise kaamera süsteeme või sama täpsusastmega alternatiivset tehnikat kasutav programm registreerib 100 % sumpadesse paigutamistest, et täpsustada kalade arv ja kaal iga kord, kui kalu sumpadesse paigutatakse.
3. Kõnealuse programmi rakendamisel järgitakse X lisa B osas sätestatud korda.
4. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik edastab kõnealuse programmi tulemused kalapüügilaeva või mõrra eest vastutavale liikmesriigile või konventsiooniosalisele ning komisjonile kooskõlas X lisa B osaga. Komisjon edastab tulemused ICCATi sekretariaadile, kes edastab need ICCATi piirkondlikule vaatlajale.
5. Kui programmi tulemused näitavad, et sumpadesse paigutatud hariliku tuuni kogused erinevad kogustest, mille püügist või üleviimisest on teatatud, algatab kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik koostöös kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalisega uurimise. Kui uurimist ei lõpetata kümne tööpäeva jooksul pärast käesoleva artikli lõikes 4 osutatud tulemuste edastamist või kui uurimise tulemus näitab, et hariliku tuuni arv või keskmine kaal on suurem kogustest, mille püügist või üleviimisest on teatatud, siis annab kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava lipuliikmesriigi või konventsiooniosalise ametiasutus korralduse üleliigsed kogused vastavalt XI lisas sätestatud korrale vabaks lasta.

6. X lisa B osa punktis 3 sätestatud menetluste kohaselt ja pärast vabaks laskmist, kui seda kohaldatakse, kasutatakse programmi kohaselt saadud koguseid selleks, et:
 - a) määrata kindlaks lõplikud kogused, mis tuleb riigi kvoodist maha arvata;
 - b) märkida need numbrid sumpadesse paigutamise deklaratsioonidesse ja hariliku tuuni püügi dokumendi asjakohastes osadesse.
7. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik esitab nimetatud programmide tulemused iga aasta 30. augustiks komisjonile, kes edastab need aruanded ICCATi alalisele uuringute ja statistikakomiteele.
8. Elusat harilikku tuuni ei viida üle ühest kasvatussumbast teise kasvatussumpa ilma kalakasvanduse eest vastutava riigi kontrolliasutuse loa ja kohalolekuta.
9. Kui käesoleva artikli lõikes 5 ja artiklis 45 osutatud erinevus nende hariliku tuuni koguste vahel, mille püügist laevaga/mõrraga on teatatud, ning kontrollkaameratega kindlaks tehtud koguste vahel on 10 % või rohkem, on tegemist asjaomase laeva/mõrra võimaliku nõuetele mittevastavusega ning liikmesriik võtab vajalikud meetmed asjakohase järelmeetme tagamiseks.

Artikkel 47

Sumpadesse paigutamise aruanne

1. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik esitab pärast sumpadesse paigutamise lõpetamist ühe nädala jooksul X lisa B osas sätestatud andmeid sisaldava sumpadesse paigutamise aruande sellele liikmesriigile või konventsiooniosalisele, kelle laevad või mõrrad asjaomase hariliku tuuni püüdsid, ja komisjonile. Nimetatud aruanne sisaldab ka määruse (EÜ) nr 1936/2001 artiklis 4b ja Ia lisas sätestatud sumpadesse paigutamise deklaratsioonis sisalduvat teavet. Komisjon edastab aruande ICCATi sekretariaadile.
2. Lõike 1 kohaldamisel ei loeta sumpadesse paigutamist lõpetatuks, kuni algatatud uurimine ja, kui see on kohaldatav, nõutavad vabaks laskmise toimingud ei ole lõpule viidud.

Artikkel 48

Rakendusaktid

Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, millega kehtestatakse artiklites 40–47 ja nimetatud artiklites osutatud lisades osutatud sumpadesse paigutamise üksikasjalikud reeglid. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 59 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

6. JAGU

SEIRE JA JÄRELEVALVE

Artikkel 49

Laevaseiresüsteem

1. Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 9 lõikest 2 kohaldatakse laevaseiresüsteemiga seotud kohustust kõikide püksiride suhtes, mis on kantud käesoleva määruse artikli 20 lõikes 6 osutatud ICCATi laevaregistrisse, olenemata nende pikkusest.
2. Üle 15 meetri pikkune kalalaev, mis on kantud artikli 20 lõike 1 punktis a või b osutatud laevade nimekirja, alustab laevaseiresüsteemi andmete edastamist ICCATile vähemalt 15 päeva enne püügihooaja algust ning jätkab nende andmete edastamist vähemalt 15 päeva pärast püügihooaja lõppu, v.a juhul, kui komisjonile saadetakse eelnevalt taotlus laeva ICCATi laevaregistrist väljajätmiseks.
3. Kontrolli eesmärgil ei katkestata laevaseiresüsteemi andmete edastamist hariliku tuuni püügi luba omavalt kalapüügilaevalt ka sadamas viibimise ajal.
4. Liikmesriigid tagavad, et nende kalapüügi seirekeskused edastavad oma lipu all sõitvatelt laevadelt saadud laevaseiresüsteemi teated komisjonile ja komisjoni määratud asutusele reaalajas ja formaati „https data feed” kasutades. Komisjon edastab kõnealused teated viivitamata elektrooniliselt ICCATi sekretariaadile.

5. Liikmesriigid tagavad, et
- a) nende lipu all sõitvatelt kalalaevadelt saadud laevaseiresüsteemi teated edastatakse komisjonile vähemalt iga kahe tunni tagant;
 - b) laevaseiresüsteemi tehnilise rikke korral edastavad lipuriigi kalapüügi seirekeskused komisjonile nende lipu all sõitvatelt laevadelt määruse (EL) nr 404/2011 artikli 25 lõike 1 kohaselt saadud alternatiivsed teated 24 tunni jooksul pärast vastuvõtmist;
 - c) komisjonile edastatud teated nummerdatakse järjestikku (kordumatu tunnusega), et vältida dubleerimist;
 - d) komisjonile edastatud teated vastavad määruse (EL) nr 404/2011 artikli 24 lõikele 3.
6. Liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et tagada kõigi tema inspekteerimislaevadele kättesaadavaks tehtud teadete konfidentsiaalne käsitlemine ja et nende kasutus piirduks inspekteerimistoimingutega merel.

Artikkel 50

Riiklik vaatlusprogramm

1. Liikmesriigid tagavad oma hariliku tuuni püügiga seotud kalalaevadel riikliku vaatleja kohaloleku vähemalt järgmises ulatuses:
- a) 20 % pelaagilise püügi traaleritest (pikkusega üle 15 m);
 - b) 20 % õngejadalaevadest (pikkusega üle 15 m);

- c) 20 % söödaga õngelaevadest (pikkusega üle 15 m);
 - d) 100 % puksiiridest;
 - e) 100 % mõrdadest saagi kogumisel.
2. Liikmesriigid annavad riiklikule vaatlejale välja ametliku isikut tõendava dokumendi.
3. Riikliku vaatleja ülesanded on eelkõige järgmised:
- a) kontrollida laevade ja mõrdade vastavust käesolevale määrusele;
 - b) dokumenteerida püügitegevus ja koostada selle kohta aruanne, mis sisaldab järgmist:
 - i) püütud kogus (sh kaaspüük), mis hõlmab ka liigilist jaotust, nagu pardale jäetud või elavalt või surnult vette tagasi heidetud kala;
 - ii) püügipiirkond laius- ja pikkuskraadi järgi;
 - iii) püügikoormuse mõõtühik (nt võrkude arv, õngekonksude arv) vastavalt ICCATi erinevate püügivahendite käsiraamatule;
 - iv) püügi kuupäev;
 - c) vaadelda ja hinnata saaki ning kontrollida püügipäevikusse tehtud kandeid;
 - d) teha kindlaks ja märkida üles laevad, mis võib-olla tegelevad kalapüügiga, mis on vastuolus ICCATi kaitse- ja majandamismeetmetega.

4. Lisaks teeb riiklik vaatleja teadustööd, kogudes näiteks ICCATi taotlusel ICCATi poolt määratletud II ülesande andmeid ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee juhiste põhjal.
5. Lõigete 1–4 kohaldamisel tagab liikmesriik ka:
 - a) riiklike vaatlejate ajalise ja ruumilise kohaloleku oma laevadel ja mõrdade juures, tagamaks, et komisjon saab usaldusväärsed ja nõuetekohased andmed ja teabe saagi, püügivõimsuse ning muude teaduslike ja haldusaspektide kohta, võttes arvesse laevastiku ja püügi iseloomu;
 - b) usaldusväärsed andmete kogumise protokollid;
 - c) riiklike vaatlejate asjakohase koolituse ja atesteerimise enne nende määramist;
 - d) võimaluste piires konventsioonialas kalalaevade tegevuse ja mõrdade minimaalse häirimise.
6. Liikmesriigi vaatlejaprogrammi raames kogutud andmed ja teave esitatakse komisjonile iga aasta 15. juuliks. Komisjon edastab nimetatud andmed ja teabe ICCATi alalisele uuringute ja statistikakomiteele ning ICCATi sekretariaadile, kui see on asjakohane.

Artikkel 51

ICCATi piirkondlik vaatlusprogramm

1. Liidus kohaldatakse ICCATi piirkondlikku vaatlusprogrammi, mis on sätestatud lõigetes 2–6 ning mida on täpsustatud VII lisas.
2. Liikmesriik tagab ICCATi piirkondliku vaatleja kohaloleku:
 - a) kõigil seinnoodalaevadel, millel on hariliku tuuni püügi luba;
 - b) iga kord, kui harilikku tuuni seinnoodalaevadelt üle viiakse;
 - c) iga kord, kui harilikku tuuni mõrdadest veosumpadesse üle viiakse;
 - d) igal üleviimisel ühest kalakasvandusest teise;
 - e) iga kord, kui harilikku tuuni kalakasvandustes sumpadesse paigutatakse;
 - f) igal hariliku tuuni saagi kogumisel kalakasvanduses.
3. Seinnoodalaevadele, millel ei ole ICCATi piirkondlikku vaatlejat, ei anta luba hariliku tuuni püügiks või püügiga seotud tegevuseks.
4. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab ICCATi piirkondliku vaatleja kohaloleku iga sumpadesse paigutamise ja saagikogumise ajal kalakasvanduses.
5. ICCATi piirkondliku vaatleja ülesanded on eelkõige järgmised:
 - a) jälgida ja kontrollida püügi- ja kalakasvanduste tegevust kooskõlas asjaomaste ICCATi kaitse- ja majandamismeetmetega;

- b) allkirjastada artiklis 38 osutatud ICCATi üleviimisdeklaratsioonid, artiklis 47 osutatud sumpadesse paigutamise aruanded ja hariliku tuuni püügi dokumendid, kui neis sisalduv teave on kooskõlas nende tähelepanekutega;
 - c) teha teadustööd, kogudes näiteks ICCATi taotluse alusel näidiseid ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee juhiste põhjal.
6. Lipuliikmesriik tagab, et kapten ja meeskond ning kalakasvanduse, mõrra ja laeva omanikud ei takista, ähvarda, sega ega mõjuta ICCATi piirkondlikke vaatlejaid nende ülesannete täitmisel ega anna või ürita anda neile altkäemaksu.

7. JAGU

INSPEKTEERIMINE JA RISTKONTROLL

Artikkel 52

ICCATi rahvusvaheline ühisinspekteerimise kava

1. Liidus kohaldatakse VIII lisas sätestatud ICCATi rahvusvahelist ühisinspekteerimise kava („ICCATi kava“).
2. Liikmesriigid, kelle kalalaevadel on lubatud püüda harilikku tuuni Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres, peavad määrama inspektorid ja inspekteerima merel ICCATi kava alusel.

3. Kui konventsioonialas tegeleb hariliku tuuni püügiga mis tahes ajal rohkem kui 15 ühe liikmesriigi lipu all sõitvat kalalaeva, peab kõnealune liikmesriik saatma merel läbiviidava inspekteerimise ja kontrolli eesmärgil konventsioonialasse inspekteerimislaeva kogu ajavahemikuks, mil need kalalaevad seal viibivad. Kõnealune kohustus loetakse täidetuks, kui mitu liikmesriiki koos saadavad välja ühe inspekteerimislaeva või kui konventsioonialasse on saadetud liidu inspekteerimislaev.
4. Komisjon või tema poolt määratud asutus võib määrata ICCATi kava täitmise kontrollimiseks liidu inspektoreid.
5. Komisjon või tema poolt määratud asutus koordineerib liidu järelevalve- ja inspekteerimistegevust. Komisjon võib koostada kooskõlastatult asjaomaste liikmesriikidega ühisinspekteerimise programme, mis võimaldavad liidul täita ICCATi kavast tulenevaid kohustusi. Liikmesriigid, kelle kalalaevad tegelevad hariliku tuuni püügiga, võtavad vajalikud meetmed, et hõlbustada nimetatud programmide rakendamist, eelkõige nõutava inim- ja materiaalse ressursi ning kõnealuste ressursside kasutamise ajavahemike ja geograafiliste piirkondade osas.
6. Liikmesriigid teatavad komisjonile iga aasta 1. aprilliks nende inspektorite ja inspekteerimislaevade nimed, keda või mida nad kavatsevad järgmisel aastal ICCATi kava jaoks määrata. Selle teabe alusel koostab komisjon koostöös liikmesriikidega kava liidu osalemise kohta ICCATi kavas igal aastal ning saadab selle ICCATi sekretariaadile ja liikmesriikidele.

Artikkel 53

Inspekterimiskavade esitamine

1. Liikmesriigid edastavad iga aasta 31. jaanuariks komisjonile oma inspekterimiskava. Inspekterimiskavad koostatakse kooskõlas järgmisega:
 - a) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 95 kohaselt Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuna püügiks loodud kontrolli- ja inspekterimisalases eriprogrammis sätestatud inspekterimise eesmärgid, prioriteedid ja kord ning kriteeriumid;
 - b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 46 kohaselt loodud riiklik kontrollimeetmete programm seoses Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni varudega.
2. Komisjon kogub riiklikud inspekterimiskavad kokku ja lõimib need liidu inspekterimiskavasse. Komisjon edastab kõnealuse kava koos artikli 6 lõikes 1 osutatud kavadega ICCATi sekretariaadile ICCATi poolt heakskiitmiseks.

Artikkel 54

Inspekterimine rikkumiste korral

1. Käesoleva artikli lõike 2 alusel võtab lipuliikmesriik meetmeid, kui tema lipu all sõitev laev:
 - a) ei täitnud artiklites 25 ja 26 osutatud aruandlusnõudeid või
 - b) rikkus käesolevas määruses, määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklites 89–93 või määruse (EÜ) nr 1005/2008 IX peatükis sätestatud nõudeid.

2. Lipuliikmesriik tagab, et füüsiline kontroll tema sadamates toimub tema vastutusel või kui laev ei asu tema sadamas, siis lipuliikmesriigi poolt määratud muu isiku poolt.

Artikkel 55

Ristkontroll

1. Liikmesriik kontrollib, sealhulgas inspekteerimisaruannete, vaatlusaruannete ja laevaseiresüsteemi andmete abil, püügipäevikute täitmist ning oma kalalaevade püügipäevikutesse, üleviimise või ümberlaadimise dokumentidesse ja hariliku tuuni püügi dokumentidesse kantud asjakohast teavet kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikliga 109.
2. Liikmesriik võrdleb kõigi lossimiste, ümberlaadimiste või sumpadesse paigutamiste puhul ristkontrolli käigus kalalaevade püügipäevikutes või üleviimis- või ümberlaadimisdeklaratsioonides ning lossimisdeklaratsioonides või sumpadesse paigutamise deklaratsioonides liikide kaupa esitatud koguseid ja muudes asjakohastes dokumentides, näiteks arvetes ja/või müügiteatistes esitatud koguseid kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikliga 109.

8. JAGU

TURUSTAMINE

Artikkel 56

Turustamismeetmed

1. Ilma et see piiraks määruste (EÜ) nr 1224/2009 ja (EÜ) nr 1005/2008 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu ja määruse (EL) nr 1379/2013¹ kohaldamist, on hariliku tuuni liidusisene kaubandus, lossimine, import, eksport, nuumamiseks või kasvatamiseks sumpadesse paigutamine, reeksport ja ümberlaadimine keelatud, kui kalaga ei ole kaasas käesoleva määruse, määruse (EL) nr 640/2010 ja määruse (EÜ) nr 1936/2001 artikli 4b kohaselt nõutavad täpsed, täielikud ja valideeritud dokumendid.
2. Hariliku tuuni liidusisene kaubandus, import, lossimine, nuumamiseks või kasvatamiseks sumpadesse paigutamine, töötlemine, eksport, reeksport ja ümberlaadimine on keelatud, kui:
 - a) harilik tuun püüti kalalaeva või mõrraga, mille lipuriigil ei ole Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni püügiks ICCATi kaitse- ja majandamismeetmete tingimuste alusel välja antud kvooti või püügi piirnormi või talle ei ole eraldatud püügikoormust, või
 - b) harilik tuun püüti kalalaevaga või mõrraga, mille individuaalne kvoot või mille eest vastutava riigi püügivõimalused on püügi ajaks ammendatud.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1379/2013 kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1184/2006 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000 (ELT L 354, 28.12.2013, lk 1).

3. Ilma et see piiraks määruste (EÜ) nr 1224/2009, (EÜ) nr 1005/2008 ja (EL) nr 1379/2013 kohaldamist, on keelatud hariliku tuuni liidusisene kaubandus, import, lossimine, töötlemine ja eksport nuumamise või kasvatamisega tegelevast kalakasvandusest, mis ei ole kooskõlas lõikes 1 osutatud määrustega.

VI peatükk

Lõppsätted

Artikkel 57

Hindamine

Liikmesriigid esitavad komisjonile üksikasjaliku aruande käesoleva määruse rakendamise kohta iga aasta 15. septembriks. Komisjon edastab liikmesriikidelt saadud teabe põhjal ICCATi sekretariaadile iga aasta 15. oktoobriks üksikasjaliku aruande ICCATi soovitusel 14-04 rakendamise kohta.

Artikkel 58

Rahastamine

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 508/2014¹ kohaldamisel loetakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava mitmeaastaseks kavaks määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 9 tähenduses.

Artikkel 59

Rakendamine

1. Komisjoni abistab määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 47 alusel loodud kalanduse ja vesiviljeluse komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (ELT L 149, 20.5.2014, lk 1).

Artikkel 60

Kehtetuks tunnistamine

1. Nõukogu määrus (EÜ) nr 302/2009 tunnistatakse kehtetuks.
2. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt XIII lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 61

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

....,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

I LISA

Eritingimused, mida kohaldatakse artikli 14 lõikes 2 osutatud püügi suhtes

1. Lisaks artikli 9 lõikes 3 sätestatule määratakse selliste söödaga õngelaevade ja landipüügilaevade maksimaalseks arvuks, millel on luba püüda harilikku tuuni Atlandi ookeani idaosast eritingimuste alusel, mida kohaldatakse artikli 14 lõike 2 punktis a osutatud erandi suhtes, hariliku tuuni sihtpüügil 2006. aastal osalenud liidu kalapüügilaevade arv.
2. Lisaks artikli 9 lõikes 3 sätestatule määratakse selliste kalapüügilaevade maksimaalseks arvuks, millel on luba püüda harilikku tuuni Aadria merest kasvatamise eesmärgil eritingimuste alusel, mida kohaldatakse artikli 14 lõike 2 punktis b osutatud erandi suhtes, hariliku tuuni sihtpüügil 2008. aastal osalenud liidu kalapüügilaevade arv. Selleks võetakse arvesse hariliku tuuni sihtpüügil 2008. aastal osalenud Horvaatia kalapüügilaevade arvu.
3. Lisaks artikli 9 lõikes 3 sätestatule määratakse selliste söödaga õngelaevade, õngejadalaevade ja käsiõngelaevade maksimaalseks arvuks, millel on luba püüda harilikku tuuni Vahemeres eritingimuste alusel, mida kohaldatakse artikli 14 lõike 2 punktis c osutatud erandi suhtes, hariliku tuuni sihtpüügil 2008. aastal osalenud liidu kalapüügilaevade arv.
4. Käesoleva lisa punktide 1, 2 ja 3 kohaselt kindlaks määratud kalapüügilaevade maksimaalne arv jaotatakse liikmesriikide vahel kooskõlas ELi toimimise lepingu ning määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.

5. Artikli 14 lõike 2 punktis a ja käesoleva lisa punktis 1 osutatud püügiloaga kalapüügilaevade vahel jaotatakse kuni 7 % liidu kvoodist 8–30 kg kaaluva või 75–115 cm pikkuse hariliku tuuni püügiks. Kõnealune kvoot jaotatakse liikmesriikide vahel kooskõlas ELi toimimise lepingu ning määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.
6. Erandina artikli 14 lõike 2 punktist a võib käesoleva lisa punktis 5 osutatud 7 % kvoodi piires eraldada alla 17 meetri pikkustele söödaga õngelaevadele õiguse kuni 100 tonni sellise hariliku tuuni püügiks, mille kaal on vähemalt 6,4 kg või pikkus vähemalt 70 cm.
7. Liidu kvoodi maksimaalne jaotus liikmesriikide vahel kalapüügiks eritingimuste raames, mida kohaldatakse artikli 14 lõike 2 punktis b ja käesoleva lisa punktis 2 osutatud erandi suhtes, määratakse kindlaks kooskõlas ELi toimimise lepingu ning määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.
8. Artikli 14 lõike 2 punktis c ja käesoleva lisa punktis 3 osutatud püügiloaga kalapüügilaevade vahel jaotatakse kuni 2 % liidu kvoodist 8–30 kg kaaluva või 75–115 cm pikkuse hariliku tuuni püügiks. Kõnealune kvoot jaotatakse liikmesriikide vahel kooskõlas ELi toimimise lepingu ning määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.
9. Liikmesriik, kelle söödaga õngelaevadel, õngejadalaevadel, käsiõngelaevadel ja landipüügilaevadel on luba püüda harilikku tuuni kooskõlas artikli 14 lõikega 2 ja käesoleva lisaga, kehtestab järgmised nõuded sabasildile:
 - a) igale harilikule tuunile kinnitatakse kohe pärast lossimist sabasilt;
 - b) igal sabasildil on kordumatu identifitseerimisnumber, mis kantakse harilikku tuuni käsitlevatesse statistilistesse dokumentidesse ja igale tuuni sisaldavale pakendile.

II LISA

Püügipäevikule ja logiraamatule esitatavad nõuded

A. KALAPÜÜGILAEVAD

Püügipäevikule esitatavad miinimumnõuded:

1. püügipäeviku lehed on nummerdatud;
2. püügipäevikut täidetakse iga päev (keskööks) või enne sadamasse saabumist;
3. püügipäevikut täidetakse merel tehtavate inspekteerimiste korral;
4. üks püügipäeviku lehe eksemplar jääb püügipäevikusse;
5. pardal hoitav püügipäevik sisaldab andmeid ühe tegevusaasta kohta.

Püügipäevikusse kantav minimaalne standardteave:

1. kapteni nimi ja aadress;
2. sadamad koos väljumis- ja saabumiskuupäevadega;
3. laeva nimi, registrinumber, ICCATi number, rahvusvaheline raadiokutsung ja Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) number (olemasolul);
4. püügivahendid:
 - a) püügivahendi tüübi FAO kood;
 - b) mõõtmed (nt pikkus, võrgusilma suurus, õngekonksude arv);

5. merel tehtavad toimingud, (vähemalt) üks rida püügipäeva kohta, sh järgmine teave:
- a) tegevus (nt kalapüük, navigeerimine);
 - b) asukoht: täpne asukoht (kraadides ja minutites) päevade kaupa, mis märgitakse iga püügioperatsiooni kohta või keskpäeval, kui sellel päeval kalapüüki ei toimunud;
 - c) andmed saagi kohta, sealhulgas:
 - 1) FAO kood;
 - 2) kogumass kilogrammides päeva kohta;
 - 3) kalade arv päevas.

Seinnoodalaevade puhul tuleks see registreerida iga püügioperatsiooni, sealhulgas nullsaagi korral;

6. kapteni allkiri;
7. kaalumisviis: hinnang, kaalumise pardal;
8. püügipäevikusse kantakse kala ekvivalentne eluskaal ja märgitakse hindamisel kasutatavad ümberarvestustegurid.

Minimaalne teave püügipäevikus lossimise või ümberlaadimise korral:

1. lossimise või ümberlaadimise sadamad koos kuupäevadega;
2. tooted:
 - a) liigid ja esitamine FAO koodi järgi;
 - b) kalade või kastide arv ja kogus kilogrammides;
3. kapteni või laeva esindaja allkiri;
4. ümberlaadimise korral: vastuvõtva laeva nimi, lipuriik ja ICCATi number.

Minimaalne teave püügipäevikus sumpadesse üleviimise korral:

1. üleviimise kuupäev, kellaaeg ja koht (laius- ja pikkuskraadid);
2. tooted:
 - a) liigid FAO koodi järgi;
 - b) sumpadesse üleviidud kalade arv ja kogus kilogrammides;

3. puksiiri nimi, lipuriik ja ICCATi number;
4. sihtkohaks oleva kalakasvanduse nimi ja ICCATi number;
5. ühise püügioperatsiooni korral registreerib kapten lisaks punktides 1–4 osutatud teabele püügipäevikusse järgmise teabe:
 - a) kalapüügilaeva puhul, mis viib kala sumpadesse:
 - pardale võetud saagi kogus;
 - saagi kogus, mis arvestatakse maha laeva individuaalsest kvoodist;
 - sama ühise püügioperatsiooniga hõlmatud teiste laevade nimed;
 - b) muude kalapüügilaevade puhul, mis osalevad samas ühises püügioperatsioonis, kuid ei osale kala üleviimises:
 - nende laevade nimed, rahvusvahelised raadiokutsungid ja ICCATi numbrid;
 - et saaki ei ole pardale võetud ega sumpadesse üle viidud;
 - saagi kogus, mis arvestatakse maha nende individuaalsest kvoodist;
 - punktis a osutatud kalapüügilaeva nimi ja ICCATi number.

B. Puksiirid

1. Puksiiri kapten märgib laeva logiraamatusse kala üleviimise kuupäeva, kellaaaja ja asukoha, üleviidavad kogused (kalade arv ja kaal kilogrammides), sumba numbri, samuti kalapüügilaeva nime, lipuriigi ja ICCATi numbri, muu(de) osalenud laeva(de) nime(d) ja ICCATi numbri(d), sihtkohaks oleva kalakasvanduse ja selle ICCATi numbri ning ICCATi üleviimisdeklaratsiooni numbri.
2. Edasistel üleviimistel abilaevadele või teisele puksiirile tuleb esitada sama teave nagu punktis 1, lisaks abilaeva või puksiiri nimi, lipuriik ja ICCATi number ning ICCATi üleviimisdeklaratsiooni number.
3. Logiraamat peab sisaldama kõikide püügihooaja jooksul sooritatud üleviimiste üksikasju. Logiraamatut hoitakse laeva pardal ning see peab alati olema kontrollimiseks kättesaadav.

C. Abilaevad

1. Abilaeva kapten märgib toimingud laeva logiraamatusse, sealhulgas tegevuse kuupäeva, kellaaaja ja asukoha, pardale võetud hariliku tuuni kogused, samuti selle kalalaeva, kalakasvanduse või mõrra nime, millega koos ta tegutseb.
2. Laeva logiraamat peab sisaldama kõikide püügihooaja jooksul sooritatud toimingute üksikasju. Logiraamatut hoitakse laeva pardal ning see peab alati olema kontrollimiseks kättesaadav.

D. Kalatöötlemislaevad

1. Kalatöötlemislaeva kapten märgib laeva logiraamatusse tegevuse kuupäeva, kellaaja ja asukoha ning kui see on kohaldatav, kalakasvandustest, mõrdadest või kalapüügilaevadelt saadud ja ümberlaaditud hariliku tuuni arvu ja kaalu. Kapten peaks märkima ka asjaomaste kalakasvanduste, mõrdade või kalapüügilaevade nimed ja ICCATi numbrid.
2. Kalatöötlemislaeva kapten peab töötlemispäevikut, millesse märgib üleviidavate või ümberlaaditavate kalade ümardatud kaalu ja arvu, kasutatud ümberarvestusteguri, kaalu ja kogused toote esitusviisi kaupa.
3. Kalatöötlemislaeva kapten ajakohastab lastiplaani, milles on näidatud toodete asukoht ja kogused iga kalaliigi ja esitusviisi kaupa.
4. Logiraamat peab sisaldama kõigi püügihooaja jooksul sooritatud üleviimiste üksikasju. Laeva logiraamatut, töötlemispäevikut, lastiplaani ja ICCATi ümberlaadimisdeklaratsioonide originaale hoitakse laeva pardal ning need peavad alati olema kontrollimiseks kättesaadavad.

III LISA

Dokumendi nr

ICCATi ümberlaadimisdeklaratsioon

Transpordilaev	Kalalaev	Lõppsihtkoht:
Laeva nimi ja raadiokutsung:	Laeva nimi ja raadiokutsung:	Sadam:
Lipuriik:	Lipuriik:	Riik:
Lipuriigi loa number:	Lipuriigi loa number:	Riik:
Riiklik registrinumber:	Riiklik registrinumber:	
ICCATi registrinumber:	ICCATi registrinumber:	
IMO nr:	Laeva pardatähis:	
	Püügipäeviku lehekülje number:	

Päev Kuu Kellaaeg Aasta|2_|0_|_|_| Kalalaeva kapteni nimi: Transpordilaeva kapteni nimi:

Väljumine |_|_| |_|_| |_|_| Saatja: |_|_|_|_|_|

Tagasisaabumine |_|_| |_|_| |_|_| Kuhu: |_|_|_|_| Allkiri: Allkiri:

Ümberlaadimine |_|_| |_|_| |_|_| |_|_|

Ümberlaadimise puhul märkida kaal kilogrammides või kasutatud mõõtühik (nt kast, korv) ning selle ühiku lossimiskaal kilogrammides: |_|_| kilogrammi.

ÜMBERLAADIMISKOHT

Sadam	Meri		Liik	Kala isendite arv	Tooteliik (elus)	Tooteliik (tervikun a)	Tooteliik (roogitud)	Tooteliik (ilma peata)	Tooteliik (fileeritud)	Toote liik	Edasised ümberlaadimised
	Lat.	Long.									Kuupäev: Koht/Asukoht:
											Loa number:
											Ümber laadiva laeva kapteni allkiri:
											Vastuvõtva laeva nimi:
											Lipuriik
											ICCATi registrinumber:
											IMO nr:
											Kapteni allkiri:
											Kuupäev: Koht/Asukoht:
											Loa number:
											Ümber laadiva laeva kapteni allkiri:
											Vastuvõtva laeva nimi:
											Lipuriik
											ICCATi registrinumber:
											IMO nr:
											Kapteni allkiri:

Kohustused ümberlaadimise korral:

1. Ümberlaadimisdeklaratsiooni originaal antakse vastuvõtvale laevale (töötlemis- või transpordilaev).
 2. Ümberlaadimisdeklaratsiooni koopia jääb vastavale kalapüügilaevale või mõrra käitajale.
 3. Edasisi ümberlaadimisi tehakse laeval tegutseda lubava asjaomase konventsiooniosalise loal.
 4. Vastuvõttev laev, kelle valduses kala on, peab ümberlaadimisdeklaratsiooni originaali alles hoidma kuni lossimiskohani.
 5. Ümberlaadimistoiming kantakse iga toimingus osaleva laeva püügipäevikusse.
-

IV LISA

Dokumendi nr	ICCATi üleviimisdeklaratsioon		
1. KASVATAMISEKS ETTE NÄHTUD ELUSA HARILIKU TUUNI ÜLEVIIMINE			
Kalalaeva nimi: Raadiokutsung: Lipuriik: Lipuriigi loa number: ICCATi registrinumber: Laeva pardatähis: Püügipäeviku nr: Ühise püügioperatsiooni nr:	Mõrra nimi: ICCATi registrinumber:	Puksiiri nimi: Raadiokutsung: Lipuriik: ICCATi registrinumber: Laeva pardatähis:	Sihtkohaks oleva kalakasvanduse nimi: ICCATi registrinumber: Sumba number:

2. ÜLEVIIMIST KÄSITLEV TEAVE				
Kuupäev: __ / __ / ____	Koht või asukoht:	Sadam:	Laiuskraad:	Pikkuskraad:
Isendite arv:		Liik:	Kaal:	
Tooteliik: elus ☐ tervikuna ☐ roogitud ☐ muu (täpsustada):				
Kalalaeva kapteni / mõrra käitaja / kalakasvanduse käitaja nimi ja allkiri:	Vastuvõtva laeva (puksiir, töötlemis-, transpordilaev) kapteni nimi ja allkiri:		Vaatileja nimi, ICCATi number ja allkiri:	
3. EDASISED ÜLEVIIMISED				
Kuupäev: __ / __ / ____	Koht või asukoht:	Sadam:	Laiuskraad:	Pikkuskraad:
Puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCATi registrinumber:	
Kalakasvanduse asukohariigi üleviimisloa number:	Laeva pardatähis:	Vastuvõtva laeva kapteni nimi ja allkiri:		

Kuupäev: __ / __ / ____	Koht või asukoht:	Sadam:	Laiuskraad:	Pikkuskraad:
Puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCATi registrinumber:	
Kalakasvanduse asukohariigi üleviimisloa number:	Laeva pardatähis:	Vastuvõtva laeva kapteni nimi ja allkiri:		
Kuupäev: __ / __ / ____	Koht või asukoht:	Sadam:	Laiuskraad:	Pikkuskraad:
Puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCATi registrinumber:	
Kalakasvanduse asukohariigi üleviimisloa number:	Laeva pardatähis:	Vastuvõtva laeva kapteni nimi ja allkiri:		

4. OSADEKS JAGATUD SUMBAD			
Üleandva sumba nr	kg:	Kalade arv:	
Üleandva puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCATi registrinumber:
Vastuvõtva sumba nr	kg:	Kalade arv:	
Vastuvõtva puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCATi registrinumber:
Vastuvõtva sumba nr	kg:	Kalade arv:	
Vastuvõtva puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCATi registrinumber:
Vastuvõtva sumba nr	kg:	Kalade arv:	
Vastuvõtva puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCATi registrinumber:

V LISA

Püügiaruande vorm												
Lipuriik	ICCA Ti number	Laevanimi	Aruande alguskupäev	Aruande lõppkuupäev	Aruande kestus (päevades)	Püügikupäev	Saagi püüdmise asukoht		Saak			Omistatud kaal ühise püügioperatsiooni puhul (kg)
							Laiuskraad	Pikkuskraad	Kaal (kg)	Isendite arv	Keskmine kaal (kg)	

VI LISA

Ühine püügioperatsioon								
Lipuriik	Laevanimi	ICCATi nr	Operatsiooni kestus	Operatsiooni läbiviijate isikuandmed	Laeva individuaalne kvoot	Jaotamise süsteem laeva kohta	Sihtkohaks olev nuumamise või kasvatamisega tegelev kalakasvandus	
							Konventsiooniosaline	ICCATi nr

Kuupäev ...

Lipuriigi kinnitus ...

VII LISA

ICCATi piirkondlik vaatlusprogramm

ICCATi PIIRKONDLIKE VAATLEJATE MÄÄRAMINE

1. ICCATi piirkondlikul vaatlejal peab oma ülesannete täitmiseks olema järgmine kvalifikatsioon:
 - a) piisav kogemus kalaliikide ja püügivahendite identifitseerimiseks;
 - b) ICCATi koolituseeskirjal põhinevad rahuldavad teadmised ICCATi kaitse- ja majandamismeetmetest, mida tõendab liikmesriigi poolt välja antud tõend;
 - c) oskus teha täpseid vaatlusi ja ülestähendusi;
 - d) vaadeldava laeva või kalakasvanduse lipuriigi keele rahuldav oskus.

ICCATi PIIRKONDLIKU VAATLEJA KOHUSTUSED

2. ICCATi piirkondlik vaatleja peab olema:
 - a) läbinud ICCATi poolt kehtestatud eeskirjale vastava tehnilise koolituse;
 - b) ühe liikmesriigi kodanik, ning võimaluse korral mitte kalakasvanduse või mõrra registrijärgse riigi või seinnoodalaeva lipuriigi kodanik. Kui hariliku tuuni saak kogutakse sumbast ja müüakse värske kalana, võib püüki jälgiv ICCATi piirkondlik vaatleja olla siiski kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi kodanik;

- c) suuteline täitma punktis 3 sätestatud ülesandeid;
- d) kantud ICCATi vaatlejate nimekirja, mida haldab ICCAT;
- e) ilma finants- ja majanduslike huvideta hariliku tuuni püügi küsimuses.

ICCATi PIIRKONDLIKU VAATLEJA ÜLESANDED

3. ICCATi piirkondliku vaatleja ülesanded on eelkõige järgmised:

- a) seinnoodalaevade puhul kontrollib piirkondlik vaatleja laeva vastavust ICCATi poolt vastu võetud asjaomastele kaitse- ja majandamismeetmetele. Piirkondlik vaatleja teeb eelkõige järgmist:
 - 1) juhul kui ICCATi piirkondlik vaatleja märkab rikkumist, mis võib kujutada endast ICCATi soovitusel mittetäitmist, edastab ta kõnealuse teabe viivitamata ICCATi vaatlusprogrammi rakendamise eest vastutavale ettevõttele, kes edastab selle viivitamata kalapüügilaeva lipuriigi ametiasutusele;
 - 2) dokumenteerib püügitegevuse ja koostab selle kohta aruande;
 - 3) vaatleb ja hindab saaki ning kontrollib püügipäevikusse tehtud kandeid;
 - 4) koostab igapäevase aruande seinnoodalaeva üleviimistoimingutest;
 - 5) teeb kindlaks ja märgib üles laevad, mis võib-olla tegelevad kalapüügiga, mis on vastuolus ICCATi kaitse- ja majandamismeetmetega;
 - 6) dokumenteerib üleviimistoimingud ja koostab nende kohta aruande;

- 7) kontrollib laeva asukohta üleviimise ajal;
 - 8) vaatleb ja hindab üleviidud tooteid, sh videosalvestiste läbivaatamise abil;
 - 9) kontrollib ja märgib üles asjaomase kalalaeva nime ja ICCATi numbrit;
 - 10) teeb teadustööd, kogudes näiteks ICCATi komisjoni taotluse korral II ülesande kohaseid andmeid ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee juhiste põhjal;
- b) kalakasvanduste ja mõrdade puhul kontrollib ICCATi piirkondlik vaatleja nende vastavust ICCATi poolt vastu võetud asjaomastele kaitse- ja majandamismeetmetele. ICCATi piirkondlik vaatleja teeb eelkõige järgmist:
- 1) kontrollib üleviimisdeklaratsiooni, sumpadesse paigutamise deklaratsiooni ja hariliku tuuni püügi dokumendi andmeid, sh videosalvestiste läbivaatamise abil;
 - 2) tõendab üleviimisdeklaratsiooni, sumpadesse paigutamise deklaratsiooni ja hariliku tuuni püügi dokumendi andmeid;
 - 3) koostab igapäevase aruande kalakasvanduste ja mõrdade üleviimistoimingutest;
 - 4) annab kaasallkirja üleviimisdeklaratsioonile, sumpadesse paigutamise deklaratsioonile ja hariliku tuuni püügi dokumendile üksnes juhul, kui neis sisalduv teave on kooskõlas tema tähelepanekutega, sealhulgas videosalvestisega vastavalt artikli 35 lõikes 1 ja artikli 44 lõikes 1 osutatud nõuetele;
 - 5) teeb teadustööd, kogudes näiteks komisjoni taotluse korral näidiseid ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee juhiste põhjal;

- 6) registreerib ja kontrollib iga liiki siltide, sealhulgas looduslike märkide olemasolu ning teatab kõigist märkidest, mis viitavad sildi hiljutisele eemaldamisele;
 - c) koostab üldaruanded, millesse on koondatud käesoleva punkti kohaselt kogutud teave, ning võimaldab kaptenil ja kalakasvanduse käitajal lisada neisse asjakohast teavet;
 - d) esitab punktis c osutatud üldaruande sekretariaadile 20 päeva jooksul pärast vaatlusperioodi lõppu;
 - e) täidab kõiki muid ICCATi komisjoni määratletud ülesandeid.
4. ICCATi piirkondlik vaatleja käsitab konfidentsiaalsena kogu teavet, mis on seotud seinnoodalaevade ja kalakasvanduste püügi- ja üleviimistegevusega ning annab selle nõude täitmise kohta kirjaliku nõusoleku ICCATi piirkondlikuks vaatlejaks määramisel.
5. ICCATi piirkondlik vaatleja täidab nõudeid, mis on kehtestatud selle laeva lipuriigi või kalakasvanduse asukohariigi õigusnormidega, mille jurisdiktsioonis on laev või kalakasvandus, kuhu ta on vaatlejaks määratud.
6. ICCATi piirkondlik vaatleja järgib laeva ja kalakasvanduse kõigi töötajate suhtes kehtivat hierarhiat ja üldisi käitumisreegleid, kui kõnealused reeglid ei takista ICCATi piirkondlikul vaatlejal käesoleva programmi raames antud ülesannete täitmist ning käesoleva lisa punktis 7 ja artikli 51 lõikes 6 sätestatud laevapere ja kalakasvanduse töötajate kohustuste täitmist.

LIPULIIKMESRIIKIDE KOHUSTUSED ICCATi PIIRKONDLIKE VAATLEJATE SUHTES

7. Liikmesriigid, kes vastutavad seinnoodalaeva, kalakasvanduse või mõrra eest, tagavad, et ICCATi piirkondlikule vaatlejale võimaldatakse:
- a) juurdepääs laeva, kalakasvanduse ja mõrdasid käitavatele töötajatele, püügivahenditele, sumpadele ja varustusele;
 - b) VI lisa punktis 3 sätestatud ülesannete täitmise hõlbustamiseks taotluse korral juurdepääs ka järgmistele seadmetele, kui need on laeval olemas:
 - 1) satelliitnavigatsioonivahendid;
 - 2) radarikraanid, kui neid kasutatakse;
 - 3) elektroonilised sidevahendid;
 - c) ülalpidamine, sealhulgas majutus, söök ja nõuetekohased sanitaartingimused, mille tase on võrdne laeva juhtivkoosseisule pakutavaga;
 - d) komandosillal või roolikambris piisavalt ruumi kirjatöö tegemiseks, samuti piisav ruum tekil vaatlusülesannete täitmiseks.

ICCATi PIIRKONDLIKUST VAATLUSPROGRAMMIST TULENEVAD KULUD

8. Kõik kulud, mis tulenevad ICCATi piirkondlike vaatlejate tegevusest, kannab kalakasvanduse käitaja või seinnoodalaeva omanik.
-

VIII LISA

ICCATi rahvusvahelise ühisinspekteerimise kava

ICCAT leppis oma neljandal korralisel koosolekul (1975. aasta novembris Madridis) ja 2008. aastal Marrakechis peetud aastakoosolekul kokku järgmises:

vastavalt konventsiooni artikli IX lõikele 3 soovitab ICCATi komisjon konventsiooni ja sellest tulenevate meetmete kohaldamise tagamiseks järgmise rahvusvahelise kontrolli korra kehtestamist väljapoole riikide jurisdiktsiooni jäävate vete üle:

I. RASKED RIKKUMISED

1. Käesoleva korra kohaldamisel tähendab raske rikkumine ICCATi komisjoni poolt vastu võetud ICCATi kaitse- ja majandamismeetmete järgmist rikkumist:
 - a) kalapüük ilma konventsiooniosalisest lipuriigi välja antud litsentsi või loata;
 - b) ICCATi komisjoni aruandlusnõuete kohaste püügiandmete ja püügiga seotud andmete kohta piisava arvestuse pidamata jätmine või selliste püügi- ja/või püügiga seotud andmete kohta valeandmete esitamine;
 - c) kalapüük keelualal;
 - d) kalapüük keeluajal;
 - e) ICCATi poolt vastu võetud kohaldatavate kaitse- ja majandamismeetmetega vastuolus olev tahtlik püük või pardalhoidmine;

- f) ICCATi eeskirjade kohaselt kehtivate püügipiirangute või kvootide oluline rikkumine;
- g) keelatud püügivahendite kasutamine;
- h) kalalaeva pardatähise, nime või registreerimisandmete võltsimine või tahtlik varjamine;
- i) rikkumise uurimisega seotud tõendite varjamine, rikkumine või kõrvaldamine;
- j) arvukad rikkumised, mis üheskoos moodustavad ICCATi eeskirjade kohaselt kehtivate meetmete tõsise rikkumise;
- k) volitatud inspektori või vaatleja ründamine, talle vastuhakkamine, tema hirmutamine, seksuaalne ahistamine, sekkumine tema töösse või selle põhjuseta takistamine;
- l) laevaseiresüsteemi tahtlik võltsimine või rikkumine;
- m) muud sarnased ICCATi poolt kindlaksmääratud rikkumised, kui need on lisatud käesolevate menetluste muudetud versiooni ja laiali saadetud;
- n) kalapüük jälgimislennukite abil;
- o) laevaseire satelliitsüsteemide häirimine ja/või ilma laevaseiresüsteemita laeva käitamine;
- p) üleviimistegevus ilma üleviimisdeklaratsioonita;
- q) ümberlaadimine merel.

2. Juhul kui volitatud inspektor märkab kalalaeva pardal viibimise ja inspekteerimise käigus tegevust või olukorda, mis kujutab endast punktis 1 määratletud rasket rikkumist, teavitavad inspekteerimislaeva lipuriigi ametiasutused viivitamata kalalaeva lipuriiki nii otse kui ka ICCATi sekretariaadi kaudu. Sellistes olukordades teavitab inspektor ka lipuriigi inspekteerimislaeva, mille kohta on teada, et see viibib läheduses.
 3. ICCATi inspektor registreerib teostatud inspekteerimised ja tuvastatud rikkumised kalalaeva püügipäevikus.
 4. Lipuliikmesriik tagab, et pärast punktis 2 osutatud inspekteerimist peatab asjaomane kalalaev igasuguse püügitegevuse. Lipuliikmesriik nõuab, et asjaomane kalalaev suunduks 72 tunni jooksul lipuriigi määratud sadamasse, kus algatatakse uurimine.
 5. Kui laeva ei kutsuta sadamasse, esitab lipuliikmesriik aegsasti nõuetekohase põhjenduse Euroopa Komisjonile, kes edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile, kes teeb selle nõudmise korral teistele konventsiooniosalistele kättesaadavaks.
- II. INSPEKTEERIMINE
6. Inspekteerimist teostavad konventsiooniosaliste poolt määratud inspektorid. ICCATi komisjonile teatatakse asjaomaste riikide valitsuste poolt selleks määratud valitsusasutuste ja inspektorite nimed.

7. Käesoleva lisa kohaselt rahvusvahelisi pardalemineku ja inspekteerimise ülesandeid täitvad laevad peavad heiskama ICCATi komisjoni poolt heaks kiidetud erilipu või -vimpli, mille on välja andnud ICCATi sekretariaat. Selleks kasutatavate laevade nimed teatatakse ICCATi sekretariaadile niipea kui võimalik enne inspekteerimise algust. ICCATi sekretariaat teeb määratud inspekteerimislaevu käsitleva teabe kõigile konventsiooniosalistele kättesaadavaks, sealhulgas avaldab selle oma salasõnaga kaitstud veebilehel.
8. Iga inspektor kannab kaasas asjakohast isikut tõendavat dokumenti, mille on välja andnud lipuriigi ametiasutused, kasutades käesoleva lisa punktis 21 esitatud vormi.
9. Kui punkti 16 kohaselt kokku lepitud korrast ei tulene teisiti, peab konventsiooniosalise lipu all sõitev laev, mida kasutatakse konventsiooni alal riigi jurisdiktsioonist välja jäävates vetes tuuni või tuunilaadse liigi püüdmiseks, peatuma, kui ta on saanud inspektorit transportivalt laevalt, mis on heisanud punktis 7 kirjeldatud ICCATi vimpli, vastava signaali, mis on edastatud rahvusvahelises signalisatsioonikoodis, välja arvatud püügitegevuse ajal, millisel juhul ta peatub kohe pärast sellise tegevuse lõpetamist. Laeva kapten lubab punktis 10 kirjeldatud inspektorite rühmal laevale tulla ning annab selleks laevatrapi. Kapten võimaldab inspektorite rühmal kontrollida seadmeid, saaki, püügivahendeid ja kõiki asjakohaseid dokumente, mida inspektor peab vajalikuks, et kontrollida inspekteeritava laeva lipuriigiga seotud kehtivate ICCATi komisjoni soovitude järgimist. Lisaks võib inspektor küsida selgitusi, mida ta peab vajalikuks.
10. Inspektorite rühma suuruse määrab kindlaks inspekteerimislaeva kapten, võttes arvesse asjakohaseid asjaolusid. Inspektorite rühm peab olema nii väike kui võimalik, et täita ohutult ja turvaliselt käesoleva lisa sätetatud kohustusi.

11. Inspektor esitab laeva pardale saabudes punktis 8 kirjeldatud dokumendid. Inspektor järgib üldtunnustatud rahvusvahelisi eeskirju, menetlusi ja tavaid, mis on seotud inspekteeritava laeva ja laevapere ohutusega, minimeerib enda mõju püügitegevusele või toote ladustamisele ning väldib nii palju kui võimalik tegevust, mis mõjuks kahjulikult pardal olevale saagile.

Inspektor piirdub oma küsitlustes selle kindlakstegemisega, kas järgitakse ICCATi komisjoni soovitusi, mis on asjaomase laeva lipuriigi suhtes kohaldatavad. Inspekteerimise käigus võib inspektor küsida kalalaeva kaptenilt abi, mis võib osutuda vajalikuks. Inspektor koostab inspekteerimise kohta ICCATi komisjoni poolt heaks kiidetud vormis inspekteerimisaruande. Inspektor allkirjastab aruande laeva kapteni juuresolekul, kes võib sellele lisada või on lisanud märkusi, mida ta peab vajalikuks, ning kirjutab neile märkustele alla.

12. Nimetatud aruande koopiad antakse laeva kaptenile ja inspektorite rühma juhatusele, kes edastab need inspekteeritud laeva lipuriigi asjaomastele ametiasutustele ja ICCATi komisjonile. ICCATi soovitude rikkumise avastamise korral teavitab inspektor võimaluse korral ka kalalaeva lipuriigi inspekteerimislaeva, mille kohta on teada, et see viibib läheduses.
13. Inspektorile vastuhakkamist või tema juhiste täitmatajätmist käsitleb inspekteeritud laeva lipuriik samal viisil, kui nii oleks käitunud riikliku inspektori suhtes.

14. Inspektor täidab oma kohustusi kirjeldatud korra alusel, vastavalt käesolevas määruses sätestatud normidele, kuid jääb oma riigi ametiasutuste operatiivkontrolli alla ja vastutab nende ees.
15. Konventsiooniosalised võtavad käesoleva korra alusel inspekteerimisaruandeid, soovitusi 94-09 kohaseid tuvastamise teabelehti ja dokumente kontrollinud välisriigi inspektorite avaldusi arvesse ning rakendavad nende põhjal meetmeid samal viisil, kui nad kooskõlas siseriiklike õigusaktidega tegutsevad riiklike inspektorite esitatud aruannete puhul. Käesoleva punkti sätted ei kohusta konventsiooniosalist andma välisriigi inspektori aruandele tõendina suuremat väärtust, kui sellel oleks inspektori päritoluriigis. Konventsiooniosalised teevad koostööd, et hõlbustada inspektori poolt käesoleva korra kohaselt esitatud aruandest tulenevaid kohtu- või muid menetlusi.
16. a) Konventsiooniosalised teatavad iga aasta 15. veebruariks ICCATi komisjonile oma käesoleva määruse kohase inspekteerimise esialgsed plaanid asjaomaseks kalendriaastaks ning ICCATi komisjon võib anda konventsiooniosalistele soovitusi riikliku tegevuse koordineerimiseks selles valdkonnas, sh inspektorite ja neid transportivate laevade arvu osas.
- b) Käesoleva määrusega kehtestatud kord ja osalemise kavad on konventsiooniosaliste vahel kohaldatavad, kui nad ei ole kokku leppinud teisiti, ning sellisest kokkuleppest teatatakse ICCATi komisjonile. Nimetatud korra kohaldamine kahe konventsiooniosalise vahel peatatakse siiski kuni sellise kokkuleppe sõlmimiseni, kui üks neist on sellest ICCATi komisjonile teatanud.

17. a) Püügivahendeid inspekteeritakse vastavalt õigusnormidele, mis kehtivad alapiirkonnas, kus inspekteerimist läbi viiakse. Inspektor teatab, millises alapiirkonnas inspekteerimine toimus, ning kannab kõik tuvastatud rikkumised inspekteerimisaruandesse.
- b) Inspektoril on õigus inspekteerida kõiki kasutuses olevaid või pardal leiduvaid püügivahendeid.
18. Inspektor kinnitab ICCATi komisjoni poolt heaks kiidetud identifitseerimistähise igale inspekteeritud püügivahendile, mis näib olevat vastuolus asjaomase laeva lipuriigi suhtes kohaldatavate ICCATi komisjoni soovitustega, ning märgib selle asjaolu oma inspekteerimisaruandesse.
19. Inspektor võib pildistada püügivahendeid, seadmeid, dokumente ja muid elemente, mida ta peab vajalikuks, tuues esile need detailid, mis tema arvates on vastuolus kehtiva määrusega; sellisel juhul loetletakse pildistatud elemendid aruandes ja lisatakse fotode koopiad lipuriigile saadetavale aruande koopiale.
20. Inspektor kontrollib vajaduse korral kogu pardal oleva saagi vastavust ICCATi soovitustele.
21. Inspektori isikutunnistuse näidis on järgmine:
- _____

INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA ICCAT Inspector Identity Card Contracting Party: Inspector Name: Card n°: Issue Date:Valid five years Photograph		 ICCAT The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures. ICCAT Executive Secretary Issuing Authority Inspector
---	--	--

IX LISA

Videosalvestusega seotud menetluste miinimumnõuded

Üleviimistoimingud

1. Elektrooniline andmekandja, mis sisaldab videosalvestise originaali, antakse pärast üleviimistoimingu lõppu niipea kui võimalik ICCATi piirkondlikule vaatlejale, kes märgistab selle viivitamata, et vältida edaspidist manipuleerimist.
2. Originaalsalvestist hoitakse kalapüügilaeva pardal või asjakohasel juhul mõrra või kalakasvanduse käitaja käes kogu loa kehtivusaja jooksul.
3. Videosalvestisest tehakse kaks identset koopiat. Üks eksemplar edastatakse seinnoodalaeva pardal viibivale ICCATi piirkondlikule vaatlejale ja teine puksiiri pardal viibivale riiklikule vaatlejale, viimati nimetatud eksemplar peab olema üleviimisdeklaratsiooni ja sellega seotud saagiga kaasas. Nimetatud menetlust kohaldatakse riiklike vaatlejate suhtes ainult siis, kui üleviimine toimub puksiiride vahel.
4. Iga video alguses ja/või lõpus tuleb näidata ICCATi üleviimisloa numbrit.
5. Igal videosalvestisel peab kogu aeg olema nähtav salvestamise kellaaeg ja kuupäev.
6. Enne üleviimise algust peab videosalvestisel näha olema võrgu/ukse avamine ja sulgemine, samuti see, kas vastuvõtvates ja üleandvates sumpades oli juba harilikku tuuni.

7. Videosalvestus peab olema pidev, ilma katkestuste ja välja lõigatud osadeta ning hõlmama kogu üleviimistoimingut.
8. Videosalvestis peab olema piisavalt kvaliteetne, et hinnata üleviidavate harilike tuunide arvu.
9. Juhul kui videosalvestis on üleviidavate harilike tuunide arvuliseks hindamiseks ebapiisava kvaliteediga, nõuavad kontrolliasutused uut üleviimist. Uus üleviimine hõlmab kõigi vastuvõtvas sumbas olevate harilike tuunide paigutamist teise sumpaga, mis peab olema tühi.

Sumpadesse paigutamine

1. Elektrooniline andmekandja, mis sisaldab videosalvestise originaali, antakse pärast sumpaga paigutamise lõppu niipea kui võimalik ICCATi piirkondlikule vaatlejale, kes märgistab selle viivitamata, et vältida edaspidist manipuleerimist.
2. Salvestise originaali hoitakse kalakasvanduses kogu loa kehtivusaja jooksul.
3. Videosalvestisest tehakse kaks identset koopiat. Üks eksemplar edastatakse ICCATi piirkondlikule vaatlejale kalakasvanduses.
4. Iga video alguses ja/või lõpus tuleb näidata ICCATi sumpaga paigutamise loa numbrit.
5. Igal videosalvestisel peab kogu aeg olema nähtav salvestamise kellaaeg ja kuupäev.

6. Enne sumpa paigutamise algust peab videosalvestisel näha olema võrgu/ukse avamine ja sulgemine, samuti see, kas vastuvõtvates ja üleandvates sumpades oli juba enne harilikku tuuni.
 7. Videosalvestus peab olema pidev, ilma katkestuste ja välja lõigatud osadeta ning hõlmama kogu sumpadesse paigutamise toimingut.
 8. Videosalvestis peab olema piisavalt kvaliteetne, et hinnata üleviidavate harilike tuunide arvu.
 9. Juhul kui videosalvestis on üleviidavate harilike tuunide arvuliseks hindamiseks ebapiisava kvaliteediga, nõuavad kontrolliasutused uut sumpadesse paigutamist. Uus sumpadesse paigutamine hõlmab kõigi vastuvõtva kalakasvanduse sumbas olevate harilike tuunide paigutamist kalakasvanduse teise sumpa, mis peab olema tühi.
-

X LISA

Artikli 46 lõigetes 2–7 ja artikli 47 lõikes 1 osutatud programmide
ja aruandluskohustuste standardid ja menetlused

A. Stereoskoopilise kaamera süsteemide kasutamine

Stereoskoopilise kaamera süsteeme kasutatakse sumpas paigutamise ajal, nagu seda nõutakse käesoleva määruse artiklis 46, järgmiste tingimuste kohaselt.

1. Eluskalade proovivõtu maht on vähemalt 20 % sumpadesse paigutatavatest kaladest. Kui see on tehniliselt võimalik, teostatakse eluskalade proovivõttu pisteliselt, mõõtes ühe isendi viiest; sellise valimi puhul tuleb mõõta kaamerast 2–8 meetri kaugusel asuvaid kalu.
2. Üleandva ja vastuvõtva sumba ühenduskäik võib olla kõige rohkem 10 meetrit lai ja 10 meetrit kõrge.
3. Juhul kui kalad on erineva pikkusega (kaks või enam eri suurusega rühma), peab sumpas paigutamisel olema võimalik kasutada rohkem kui ühte, ümberarvestamismeetodit. Pikkuse (ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni) ümberarvestamisel kogukaaluks vastavalt sumpadesse paigutamisel mõõdetava kala suurskategoriale kasutatakse ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee kõige uuemaid ümberarvestamismeetodeid.
4. Enne iga sumpadesse paigutamist kinnitatakse pikkuse stereoskoopilise mõõtmise tulemused, kasutades selleks 2–8 meetri kaugusel asuvat mõõdulisti.
5. Stereoskoopilise programmi tulemuste teatavakstegemisel tuleb anda teavet stereoskoopilise kaamera süsteemi tehniliste kirjelduste eeldatava vea ülemmäära kohta, mis ei tohi olla suurem kui +/- 5 protsenti.

6. Stereoskoopilise programmi tulemuste aruanne sisaldab kõigi eespool märgitud tehniliste kirjelduste üksikasju, sealhulgas proovivõtu mahtu, proovivõtu viisi, kaugust kaamerast, ühenduskäigu mõõtmeid ja ümberarvestusmeetodeid (pikkuse ja kaalu suhe). ICCATi alaline uuringute ja statistikakomitee vaatab kõnealused tehnilised kirjeldused läbi ja vajaduse korral soovitab neid muuta.
 7. Juhul kui stereoskoopilise kaamera salvestise kvaliteet on üleviidavate harilike tuunide kaalu hindamiseks ebapiisava kvaliteediga, taotlevad kalapüügilaeva, mõrra või kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi ametiasutustel uut sumpadesse paigutamist.
- B. Programmide tulemuste esitlemine ja kasutamine
1. Otsused püügiaruande ja stereoskoopilise süsteemi programmi tulemuste vaheliste erinevuste kohta võetakse vastu ühise püügioperatsiooni või mõrra kogupüügi tasandil, kui on tegemist ühiste püügioperatsioonide ja mõrrapüügiga, mille saak on ette nähtud kalakasvandusele, millega on seotud üks konventsiooniosaline ja/või liikmesriik. Otsused püügiaruande ja stereoskoopilise süsteemi programmi tulemuste vaheliste erinevuste võetakse vastu sumpade paigutamise tasandil, kui on tegemist ühiste püügioperatsioonidega, millega on seotud rohkem kui üks konventsiooniosaline ja/või liikmesriik, välja arvatud juhul, kui kõigi ühises püügioperatsioonis osalenud kalapüügilaevade lipuriikide ja/või konventsiooniosaliste ametiasutused lepivad kokku teisiti.

2. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik esitab aruande kalapüügilaeva või mõrra eest vastutavale liikmesriigile või konventsiooniosalisele ja komisjonile, lisades sellele järgmised dokumendid:
- a) stereoskoopilise süsteemi tehniline aruanne, milles esitatakse:
 - üldteave: liigid, asukoht, sump, kuupäev, ümberarvestamismeetod;
 - statistilised andmed suuruse kohta: keskmine kaal ja pikkus, minimaalne kaal ja pikkus, maksimaalne kaal ja pikkus, proovivõtus mõõdetud kalade arv, jaotumine suuruse ja kaalu järgi;
 - b) programmi üksikasjalikud tulemused, milles märgitakse iga proovivõtus mõõdetud kala suurus ja kaal;
 - c) sumpadesse paigutamise aruanne, milles esitatakse:
 - üldteave toimingu kohta: sumpadesse paigutamiste arv, kalakasvanduse nimi, sumba number, hariliku tuuni püügi dokumendi number, ICCATi üleviimisdeklaratsiooni (ITD) number, kalapüügilaeva või mõrra nimi ja lipuriik, puksiiri nimi ja lipuriik, stereoskoopilise süsteemi operatsiooni kuupäev ja salvestise faili nimi;
 - pikkuse kaaluks teisendamisel kasutatud ümberarvestamismeetod;
 - võrdlus hariliku tuuni püügi dokumendis deklareeritud koguste ja stereoskoopilise süsteemi abil leitud koguste vahel, kalade arv, keskmine kaal ja kogukaal (vahe arvutamiseks kasutatav valem on järgmine: $(\text{stereoskoopiline süsteem} - \text{hariliku tuuni püügi dokument}) / \text{stereoskoopiline süsteem} * 100$);

- süsteemi veamäär;
- sumpadesse paigutamise aruannete puhul, mis on seotud ühiste püügioperatsioonide / mõrdadega, hõlmab kõige viimane sumpadesse paigutamise aruanne ka kõigis eelmistes aruannetes sisalduva teabe kokkuvõtet.

3. Kui kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi ametiasutused saavad sumpadesse paigutamise aruande, võtavad nad kõik vajalikud meetmed lähtuvalt järgmistest olukordadest:

a) hariliku tuuni püügi dokumendis kalapüügilaeva või mõrra käitaja poolt deklareeritud kogukaal on samas vahemikus kui stereoskoopilise süsteemi abil saadud tulemused:

- kalade vabaks laskmise korraldust ei anta;
- hariliku tuuni püügi dokumendis muudetakse nii arvu (kasutades kontrollkaamerate või alternatiivse tehnika abil kindlaks tehtud kalade arvu) kui ka keskmist kaalu, kusjuures kogukaalu ei muudeta;

b) hariliku tuuni püügi dokumendis kalapüügilaeva või mõrra käitaja poolt deklareeritud kogukaal on väiksem kui stereoskoopilise süsteemi abil saadud tulemuste madalaim näitaja:

- antakse korraldus kalad vabaks lasta, võttes aluseks stereoskoopilise süsteemi abil saadud tulemuste väikseima vahemiku;
- kalade vabaks laskmine toimub artikli 34 lõikes 2 ja XI lisas sätestatud korra kohaselt;
- pärast kalade vabaks laskmist muudetakse hariliku tuuni püügi dokumendis nii arvu (kasutades kontrollkaamerate abil kindlaks tehtud arvu, millest lahutatakse vabaks lastud kalade arv) kui ka keskmist kaalu, kusjuures kogukaalu ei muudeta;

- c) hariliku tuuni püügi dokumendis püügilaeva või mõrra käitaja poolt deklareeritud kogukaal on suurem kui stereoskoopilise süsteemi abil saadud tulemuste kõrgeim näitaja:
- kalade vabaks laskmise korraldust ei anta;
 - hariliku tuuni püügi dokumendis muudetakse vastavalt kalade kogukaal (kasutades stereoskoopilise süsteemi abil saadud tulemuste kõrgeimat näitajat), kalade arv (kasutades kontrollikaamerate abil saadud tulemusi) ja keskmine kaal.

4. Olulise muudatuse puhul hariliku tuuni püügi dokumendis peavad 2. jaos märgitud väärtused (arv ja kaal) olema kooskõlas 6. jaos esitatutega ning 3., 4. ja 6. jaos esitatud väärtused ei tohi ületada 2. jaos esitatuid.

5. Sumpadesse paigutamise aruannetes, mis on koostatud kõigi sumpadesse paigutamiste kohta nii ühiste püügioperatsioonide raames kui ka mõrdadest (olenemata sellest, kas kalade vabaks laskmist nõutakse või mitte) tuvastatud erinevuste kompenseerimise korral muudetakse kõiki asjaomaseid hariliku tuuni püügi dokumente, võttes aluseks stereoskoopilise süsteemi abil saadud tulemuste väikseima vahemiku. Hariliku tuuni püügi dokumente, mis on seotud vabaks lastud tuuni kogustega, muudetakse samuti, et kajastada vabaks lastud kalade kaalu/arvu. Hariliku tuuni püügi dokumente, mis on seotud hariliku tuuniga, mida ei lastud vabaks, kuid mille kohta stereoskoopiliste süsteemide või alternatiivse tehnika kasutamise abil saadud tulemused erinesid püügi- ja üleviimisaruandes esitatust, muudetakse samuti, et neid erinevusi kajastada.

Samuti muudetakse hariliku tuuni püügi dokumente, mis on seotud saagiga, millest osa kalu vabaks lasti, et kajastada vabaks lastud kalade kaalu/arvu.

XI LISA

Kalade vabaks laskmise protokoll

1. Hariliku tuuni merre laskmine kasvatussumpadest salvestatakse videokaameraga ning seda jälgib ICCATi piirkondlik vaatleja, kes koostab aruande ja esitab selle koos videosalvestisega ICCATi sekretariaadile.
2. Kui on antud kalade vabaks laskmise korraldus, nõuab kalakasvanduse käitaja ICCATi piirkondliku vaatleja kohalolu.
3. Hariliku tuuni veosumpadest või mõrdadest merre laskmist jälgib puksiiri või mõrra eest vastutava liikmesriigi riiklik vaatleja, kes koostab ja esitab aruande vastutava liikmesriigi kontrolliasutustele.
4. Enne kalade vabakslaskmist võivad liikmesriigi kontrolliasutused nõuda kontrollüleviimist, kasutades standardseid ja/või stereoskoopilisi kaameraid, et hinnata nende kalade arvu ja kaalu, kes on vaja vabaks lasta.
5. Liikmesriigi ametiasutused võivad rakendada muid nende arvates vajalikke meetmeid, et tagada vabakslaskmine kõige sobivamal ajal ja kohas, suurendamaks tõenäosust, et kalad lähevad tagasi parve sekka. Käitaja vastutab kalade ellujäämise eest kuni nende vabaks laskmiseni. Vabaks laskmine leiab aset kolme nädala jooksul pärast sumpadesse paigutamise lõppu.
6. Kalakasvandusse alles jäänud kalad, kes ei ole hõlmatud ICCATi hariliku tuuni püügi dokumendiga, lastakse pärast saagi väljapüügi lõppu vabaks artikli 34 lõikes 2 ja käesolevas lisas sätestatud korra kohaselt.

XII LISA

Surnud kalade käitlemine

Seinnoodalaevade püügitegevuse käigus seinnoodast surnuna leitud kalade kogus registreeritakse asjaomase kalalaeva püügipäevikus ja arvatakse vastavalt liikmesriigi kvoodist maha.

Surnud kalade registreerimine/käitlemine esimese üleviimise ajal

- 1) Hariliku tuuni püügi dokumendil, mis esitatakse puksiiri käitajale, on täidetud 2. jagu (saak kokku), 3. jagu (eluskalaga kauplemine) ja 4. jagu (üleviimine – sh surnud kala).

3. ja 4. jaos märgitud üldkogused peavad olema võrdsed 2. jaos märgitud kogustega. Kooskõlas käesoleva määruse sätetega peab hariliku tuuni püügi dokumendiga kaasas olema ICCATi üleviimisdeklaratsiooni (ITD) originaal. ICCATi üleviimisdeklaratsioonis märgitud kogused (elusalt üleviidud) peavad olema võrdsed asjaomase hariliku tuuni püügi dokumendi 3. jaos märgitud kogustega.
- 2) Hariliku tuuni püügi dokumendi see osa, milles on 8. jagu (kaubanduslik teave), täidetakse ja antakse surnud harilikku tuuni kaldale vedava abilaeva käitajale (või jäetakse kalapüügilaevale, kui lossitakse otse kaldale). Surnud kalaga ja hariliku tuuni püügi dokumendi osaga on kaasas ICCATi üleviimisdeklaratsiooni koopia.
- 3) Surnud kalade kogus märgitakse selle kalapüügilaeva hariliku tuuni püügi dokumenti, mis saagi püüdis, või kui tegemist on ühise püügioperatsiooniga, siis kalapüügilaevade või muu riigi lipu all sõitva, ühises püügioperatsioonis osaleva laeva püügidokumenti.

XIII LISA

Vastavustabel

Määrus (EÜ) nr 302/2009	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artiklid 1 ja 2
Artikkel 2	Artikkel 3
Artikkel 3	Artikkel 4
Artikli 4 lõige 1	Artikli 5 lõige 1
Artikli 4 lõige 2	Artikli 6 lõike 1 punkt a
Artikli 4 lõiked 3 ja 5	Artikkel 7
Artikli 4 lõike 4 teine lõik	Artikli 6 lõike 1 punkt a ja artikli 6 lõige 2
Artikli 4 lõike 6 punktid a ja b ning teine lõik	Artikkel 54
Artikli 4 lõike 6 kolmas lõik	Artikli 20 lõige 2
Artikli 4 lõiked 7–12	-
Artikli 4 lõige 13	Artikli 5 lõige 3
Artikli 4 lõige 15	Artikkel 17
Artikli 5 lõige 1	Artikli 6 lõike 1 punkt b
Artikli 5 lõiked 2–6	Artikli 9 lõiked 1–6
Artikli 5 lõiked 7, 8 ja lõike 9 esimene lõik	–
Artikli 5 lõike 9 teine lõik	Artikli 6 lõige 2
Artikkel 6	Artikkel 10
Artikkel 7	Artiklid 11 ja 12
Artikkel 8	Artikkel 17
Artikli 9 lõiked 1 ja 2	Artikli 14 lõiked 1 ja 2
Artikli 9 lõiked 3, 4, 5 ja 7–10	I lisa
Artikli 9 lõige 6	–
Artikli 9 lõige 11	Artikli 14 lõige 3
Artikli 9 lõiked 12–15	Artikkel 15

Määrus (EÜ) nr 302/2009	Käesolev määrus
Artikkel 10	–
Artikkel 11	Artikli 16 lõiked 2, 3 ja 5
Artikli 12 lõiked 1–4	Artikkel 19
Artikli 12 lõige 5	–
Artikli 13 lõiked 1, 2 ja 3	Artikkel 19
Artikli 13 lõige 4	–
Artikli 14 lõiked 1, 2, 3 ja 5	Artikkel 20
Artikli 14 lõige 4	Artikli 22 lõige 1
Artikkel 15	Artikkel 23
Artikkel 16	Artikli 29 lõiked 1, 3 ja 4
Artikkel 17	Artikkel 30
Artikli 18 lõige 1	Artikkel 25
Artikli 18 lõige 2	II lisa
Artikkel 19	Artikli 24 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 20 lõiked 1 ja 2	Artikli 26 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 20 lõiked 3 ja 4	Artikkel 27
Artikkel 21	Artikli 31 lõiked 1–4 ja 6
Artikli 22 lõige 1 ja lõike 2 esimene lõik	Artikli 33 lõiked 1, 3 ja 5
Artikli 22 lõike 2 teine lõik	Artikli 34 lõige 1
Artikli 22 lõige 3	Artikli 34 lõige 2
Artikli 22 lõige 4	Artikli 38 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 22 lõige 5	II lisa
Artikli 22 lõige 6	Artikli 33 lõige 6
Artikli 22 lõige 7	Artikli 35 lõige 1 ja IX lisa
Artikli 22 lõige 8 ja lõike 9 esimene lõik	Artikkel 36
Artikli 22 lõike 9 teine lõik	–
Artikli 22 lõige 10	Artikkel 39
Artikkel 23	Artikkel 32

Määrus (EÜ) nr 302/2009	Käesolev määrus
Artikli 24 lõige 1	Artikli 47 lõige 1
Artikli 24 lõiked 2, 4 ja 6	Artikli 40 lõiked 2–5
Artikli 24 lõige 3	Artikli 41 lõiked 1 ja 2
Artikli 24 lõige 5	Artikkel 42
Artikli 24 lõige 7	Artikli 42 lõige 1 ja IX lisa
Artikli 24 lõike 8 esimene lõik	Artikli 45 lõiked 1 ja 2
Artikli 24 lõige 9	–
Artikli 24 lõige 10	Artikkel 48
Artikkel 24a	X lisa
Artikkel 25	Artikkel 49
Artikli 26 lõige 1	Artikli 26 lõige 4
Artikli 26 lõige 2	Artikli 27 lõige 1
Artikli 26 lõige 3	Artikli 26 lõige 5
Artikli 27 lõige 1	Artikli 31 lõige 5
Artikli 27 lõige 2	Artikkel 41
Artikli 27 lõige 3	Artikli 3 lõige 24
Artikkel 28	Artikkel 55
Artikkel 29	Artikkel 52
Artikkel 30	Artikkel 50
Artikli 31 lõige 1 ning lõike 2 punktid a, b, c ja h	Artikli 53 lõiked 2–6
Artikli 31 lõike 2 punktid d–g	VII lisa
Artikli 31 lõiked 3 ja 4	VII lisa
Artikkel 32	Artikli 35 lõiked 2, 3 ja 4
	Artikli 42 lõiked 2, 3 ja 4
Artikkel 33	–
Artikkel 33a	Artikkel 53
Artikkel 34	Artikkel 56
Artikkel 35	–
Artikkel 36	–

Määrus (EÜ) nr 302/2009	Käesolev määrus
Artikkel 37	Artikkel 57
Artikkel 38	Artikkel 58
Artikkel 38a	Artikli 59 lõiked 1 ja 2
Artikkel 39	Artikkel 61
Artikkel 40	–
Artikkel 41	Artikkel 62